

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 42 (51)
16.X.-22.X.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), вк. люлчица домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до незабвима отменяемост се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложените и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото именование увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

Преди една година излезе първият брой на вестник "Родово именование"

Мария СТАЕВА
Скъпи приятели!

"Родово именование" навърши една година. Импулсът, който го роди преди дванайсет месеца, беше чист и достатъчно силен, за да може да се материализира проектът за седмичник. Идеята и енергията се излъчиха от сърцата на голяма група хора на различна възраст и с най-разнообразни професии и интереси. Но причината, която обединяваше и караше тези хора да се срещат един път седмично, бе жаждата за познание и съзнанието, че трябва да допринесат с нещо свое, лично за реализацията на това, което те са открили за себе си и осмислили.

Идеята за живот в хармония с природата, с растенията и животните е стара колкото света. Тя е свързана с изначално заложеното в човека, подтиснато дълбоко сега, но не унищожаемо, чувство на обич към всичко живо, с желанието му да живее, обкръжен с красота, със стремежа да намери начин и средство да бъде щастлив - той и другите около него. Пълноценната връзка на хората с обкръжаващата природа винаги е била жизненоважна. Прекъсването ѝ лишава човека от всичко най-ценно и приятно за него - като се започне от удоволствието от истинската храна, през радостта и спокойствието във всеки един миг и се стигне до загубата на енергията на любовта.

Да, това е връщане назад. Но не към онези, добре известни от историята времена, когато човечеството не е разполагало с технически средства. Защото тогава човекът е бил точно толкова далеч от естествените, райски условия, колкото е и сега. А към времената, старателно избрити от паметта на човечеството и писмените сведения за тях - унищожени.

За възраждането на тази древна култура, за връщането на най-старото учение на земята, за изпълнението на българската мисия, за изправянето на човека и възвръщането на силата и мощта му, обусловени от любовта, се издава седмичникът "Родово именование".

Родово именование - късче природа, райска градина за всяко семейство, парче родна земя с усещане за Родина.

На хората, дали искрено от душите си импулса за създаването на "Родово именование", на тези, които помогнаха професионално при първите му стъпки, на стотиците, които ежеседмично заделят от времето си, за да допринесат за разпространението на вестника и в най-отдалечените кътчета на България, на авторите, вложил любов в написаното, на сътрудниците за тяхната безкористност и разбиране, на хилядите читатели, даващи подкрепа на редакционния колектив в мислите си и чрез писмата си, изразяваме нашата признателност и благодарност.

ДУХОВНИТЕ УЧЕНИЯ И БЪЛГАРИТЕ

КАНИСКА

"Каква е задачата на българския народ? - Учениците от Школата, родени в този народ, трябва да претворят в живота си идеите от Словото: за живота на Любовта, за светлината на Мъдростта и за свободата на Истината - тези три свята са обединени в проявлението на Великия Учител. Те трябва да станат образци на това Учение и с делата си да предадат Учението на този народ, в който са родени в плът и кръв, за да изпълнят волята на Бога. Българският народ има за задача да Го приеме и предаде на славянските народи, а чрез тях - на всичките народи по света на планетата Земя".

Брат Вергилий Кръстев.

Времето и човешкото посегателство са накърнили чистотата и философската дълбочина на духовните учения, изнасяни от вътрешния свещен кръг на посветените. До такава степен е нарушена тази първоначална чистота и така те са разпилени във времето и пространството, че и след опит за тяхното събиране и получаване на първоначална форма е необходимо да се премахват и няколкото пласта наслоявания, за да се достиг-

Ние трябва да имаме вяра, защото светът черпи от нас.

П. К. ДЪНОВ

не до Истината. Наслоявания, получени от утайките на прекорования, наложени на духовните учения в услуга на определена личност или група управляващи, водещи често до тяхната неузнаваемост.

Необходимо е да се знае, че неопетнените принципи и закони на духовните учения

не съдържат в себе си мистицизъм, идеализъм и материализъм, в техния първоначален вид никъде не е поставен въпросът относно първичността и различието между материя и дух. Това разделение и последвало противопоставяне на Първичността във Вселената, което продължава и до наши дни, е извършено много по-късно в древността от Платон през IV-III-ти век пр.н.е. В историята на философията неговото учение се посочва като класическа форма на обективния идеализъм.

Определен интерес предизвиква и начинът за съхранение и предаване на знанията в дадено учение, записано или предавано устно, то неминуюмо губи своите първичност и сила. Кой може да свидетелства за неговата достоверност, когато ни се поднася след векове под различни форми? Когато към всичкото това прибавим и неизбежните натрупвания при пренасяне и разясняване на духовните знания от скептични или недоброжелателни личности, отново се изправяме пред непреодолими прегради.

На стр. 6-7

И К "Новата цивилизация" Ви кани на 24 октомври от 18.30 часа в залата на Народно читалище "Славянска беседа", София (входът е откъм ул. Г.С. Раковски), на тържество по случай навършването на една година от създаването на вестник "Родово именование".

Гости ще бъдат известният поет, изследовател на живота на Орфей, Никола Гигов, поетесата от Варна Екатерина Пейчева, художникът-хералдик от Стара Загора Христо Танев, доц. д-р Христо Карагъзов - преподавател във ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“, писателят от Русия Ефим Кушнер, писателката Елена Хайтова от Смолян, историкът Борислав Иванов от Бургас, Христо и Галя Магжарови от Варна, инж. Живко Желев - председател на Единение „Ден“, Владимир Богданов - съставител на книгата „Духвата - рак на обществото“, Васил Канисков - автор на книгата „Духовното лечение и българите“, д-р Димитрина Тодорова и инж. Тошко Тодоров - Център за квантова медицина, София и др.

Фолклорен състав за народни песни и танци ще изнесе кратка програма.

Масанобу Фукуока - Япония:

По мое мнение, ако 100% от населението бяха фермери, това щеше да е идеално. На един човек в Япония се падат 0,1 ха обработваема земя. Ако на всеки човек се дадат по 0,1 ха, ще се получи 0,5 ха на семейство от 5 човека и това ще бъде повече от достатъчно, за да се изхрани семейството. Ако бъде въведено натуралното земеделие, то фермерът ще има също така достатъчно време за социална активност в селската община и за почивка. Аз мисля, че това е най-прекия път, за да се превърне страната в щастлива процъфтяваща земя.

Започна абонаментната кампания за 2007 г.

ISSN - 1312-7005

В каталога на РП
нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

Вече излезе на пазара седмата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - „ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ“ - духовното извисяване на българщината през погледа на инж. Васил Канисков, член-кореспондент на Международната академия по информатизация към ООН.

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail&rodimienie@yahoo.com

(Продължение
от миналия брой)

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

Сред младите хора, дошли в хижите на планината, има такива, които са се лишили от всякаква надежда. Аз съм само стар фермер, тъжаш, че не може да ги снабди даже с чифт сандали, но все пак има едно нещо, което мога да им дам.

Една сламка.

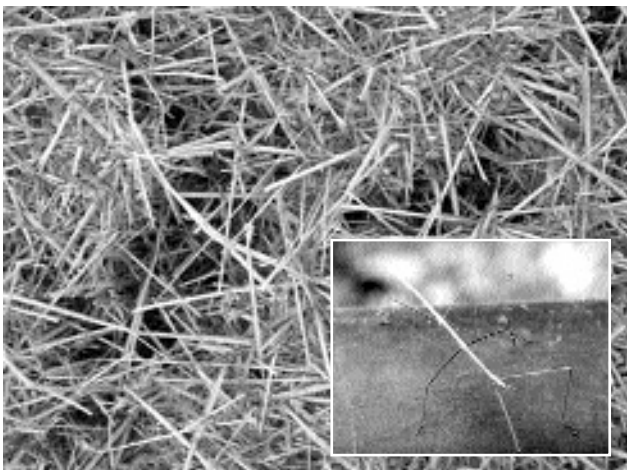
Аз вдигнах една сламка пред хижата и казах: "С една сламка може да започне революция".

"Когато се надига гребелта на цялото човечество, вие все още можете да се надявате да се спасите със сламка?" - попита един юноша с тъга в гласа.

Тази сламка изглежда такава малка и повечето хора не знаят колко тежи тя в същност. Ако хората узнаят истинската цена на тази сламка, може да стане революция, която да бъде достатъчно мощна, за да премести страната и света.

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

Когато бях дете, познавах човек, който живееше около клисурата Инуйозо. Като че ли той правеше само едно и също - натоварваше дървени въглища на гърбовете на два коня и ги караше две мили по пътя от върха на гората в пристанищце Гунчу. И ето че той стана богат. Ако вие попитате как му се е отдало това, хората ще ви разкажат, че от пристанището към къщи той е събирал тор по края на пътя и разхвърляла слама и я кар

рал към своето поле. Неговото любимо изречение било:

"Отнасяй се към всяка сламка като към ценност и не прави никога нито една крачка без полза."

Това го направило богат човек.

"Даже ако вие изгорите цялата слама, не мисля, че това би могло да даде поне искра за разпалването на революция."

Лекият бриз шумеше в дърветата в градината, слънцето просветляше през зеле-

/Въведение в натуралното земеделие/

ните листа, а аз започнах да разказвам за използването на сламата при отглеждането на ориз.

Изминаха вече почти четиридесет години оттогава, когато разбрах каква важна роля може да играе сламата при отглеждането на ориз и ечемик. По това време, минавайки покрай старо оризово поле в префектура Кохи, което в продължение на много години е било оставено неизползвано и необработвано, аз видях здрави млади стебла на ориз, подаващи се сред плетеницата от плевели и слама, натрупана на повърхността на почвата. След дълги години работа започнах да пропагандирам съвършено нов метод за отглеждане на ориз и ечемик.

Считайки, че това е **естествен и революционен метод** на зе-

меделие, аз съм писал за него в книги и списания, много пъти съм говорил по телевизията и радиото. Като че ли е много просто нещо. Но фермерите така са се укрепили в своите представи за това как трябва да се използва сламата, че е малко вероятно да приемат с лекота промяната. Разпръскването на свежа слама по полето може да бъде рисковано, тъй като източника на пирикулярозата на ориза се намира в оризовата слама. В миналото тези болести нанасяли голяма вреда и това е една от основните причини, поради които фермерът винаги превръща сламата в компост преди да я върне на полето.

Преди много години щателното разпределение на оризовата слама по полето обикновено се е практику-

вало като мярка за борба с пирикулярозата на ориза и е било време, когато в Хокайдо пълното изгаряне на сламата е било наредено със закон.

Стебленият сведлович също прониква в сламата, за да презимува. С цел да предотврати заразата с тези насекоми фермерът обикновено щателно прави сламата на компост в продължение на цялата зима, за да бъде уверен, че до следващата пролет тя напълно се е разложила. Ето защо японският фермер поддържа полетата си толкова чисти и акуратни. Практическото знание на всекидневния живот е казвало, че ако фермерът оставя сламата да лежи, където му попадне, то той ще бъде наказан от небесата за своята немарливост.

(Следва)

(Продължение
от миналия брой)

- Анастасия, аз навярно ще опитам да направя това, за което ти ме помоли. И книга ще се опитам да напиша, и обединение на предприемачите с чисти помисли да създам, но само така, както съм го разбрал.

- Ще ти бъде трудно. Аз няма да мога достатъчно да ти помагам, в мен останаха малко сили. Те дълго ще се възстановяват. А сега известно време няма да мога да виждам и с лъча си на разстояние. И тебе сега с обикновено зрение не много добре те виждам.

- Ти какво, Анастасия, да не ослепяваш?

- Мисля, че всичко ще се възстанови. Жалко е само, че известно време няма да мога да ти помагам.

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, които влияят благотворно на хората. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци - песенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

- Не нужно да ми помагаш. Ти се постарай да се запазиш за сина и помогни на другите.

***

Трябваше да заминавам, да догонвам кораба. Дочаках, докато тя поне външно започна да изглежда почти както преди, и се качих на катера. Анастасия хвана дръжката на носа и го отблъсна от брега. Течението подхвана катера и го понесе. Анастасия стоеше почти до коляно във водата, краищата на полата й се намъкряха и се люлееха по вълните. Дръпнах шнура за запалване. Моторът изрева, раздирайки станалата ми обичайна за три дни тишина, и катерът рязко тръгна напред, набирайки и набирайки скорост.

Внезапно Анастасия излезе от водата и побягна по брега да догонва катера. Нейните

развяващи се срещу насрещния вятър коси, приличаха на опашка на комета. Тя се старееше да бяга много бързо, навярно използвайки при това всичките си сили, опитвайки се да направи невъзможното - да догони бързоходния катер. И все пак бавно разстоянието между нас се увеличаваше. Стана ми жал за безполезните й усилия и, желяейки колкото може по-бързо да прекратя тягостния момент на раздялата, аз с все сила натиснах до край ръчката за газта. В главата ми се мярна мисъл как Анастасия ще си помисли, че отново съм се уплашил и бягам от нея.

Моторът отново и пресилено изрева и вдигна носа на катера над водата, устремявайки го напред, още по-бързо увеличавайки разстоянието между нас... А тя... Господи! Какво прави тя...

Анастасия в движение скъса пречещата й да бяга мокра пола, хвърли разкъсаната дреха настрани, устремът на нейния бяг се увеличи и стана невероятното - разстоянието между нея и катера започна бавно да се съкращава. Пред нея, на пътя й, се виждаше почти отвисен скат. Продължавайки да натискам вече неподдаващата ръчка на газта, аз помислих, че той ще я спре и ще прекрати мъчителната за мен сцена.

"Нима толкова й се е влошило зрението, че не вижда ската". Анастасия, без ни най-малко да забави устремата си, се изкачи бегом на ската, падна на коляне, вдигна ръце към небето и към мен и закрещя. Аз чух гласа й през дивия рев на мотора и шумът на вода-

пробие неговото тънко алуминиево дъно.

Вече излязъл на речния фарватер, аз се огледах към ската и прошепнах в посока на стоящата на коляне самотна фигурка, превръщаща се в намаляваща точка:

- Благодаря ти Анастасия.

Коя си ти, Анастасия?

Корабът ме чакаше в Сургут. Капитанът и екипажът очакваха разпореждания. Но аз никак не можех да се съсредоточа над това да определям по-нататъшния маршрут и дадох разпореждане да се стои в Сургут, да се организира вечеринка за местното население, да се осигури работата на изложбата на стоки и услуги за народно потребление.

Мислите ми се занимаваха със събитията, свързани с Анастасия. Купувах от магазините множество научно-популярни книги, книги за необичайни явления и необичайни способности на хора, истории от този край, затварях се в каютата, опитвах се да намеря в тях обяснение.

(Следва)

Таблица с рецепти, приложение и действие на растителни средства

Наименование	Рецепта	Приложение			Действие
		Кога	Къде	Концентрация	
Хвощ (Equisetum arvense)	цялото растение, без корените 1 kg / 10 l вода (прясно) 150 g / 10 l вода (изсушено)				
течен тор	с 0,3% мек сапун (каша) с течен тор от коприва	целогодишно	върху растението в почвата	разредено 5 пъти	против въшки, кърлежи (червен паяк) за подсилване на растението
чай	регулярно евентуално с 1-2% водно стъкло (натриев силикат, течност)	целогодишно	в почвата		против гъбични заболявания
		пръскане преди пъпкуването многократно през лято и пролетта	върху растението върху растението	разредено 5 пъти разредено 5 пъти	против мана, брашлянка, кафяво гниене при овощките, ръжда, струпей против бактериален пригор при доматите, къдравост на листата при прасковите
Валериана (Valeriana officinalis) екстракт	цветът се изстискава за сок 1 капка екстракт / 1 l вода бърка се 5 минути	през пролетта	върху цветовете на овощките и цветята	неразредено	стимулира образуването на цветовете и плодовете, предпазва от замръзване (фино разпръскване)
Черен оман (Symphytum officinalis) течен тор, отвара, чай	цялото растение без корените 1 kg / 10 l вода (прясно) 100-150 g / 10 l вода (сухо)			виж за копривата	при липса на калий като добавка към компоста
Коприва (Urtica dioica, U. urens) ферментирал течен тор	цялото растение без корена около 1 kg / 10 l вода (прясно) или 200 g / 10 l вода (изсушена)	целогодишно	върху растението	разредено 20 пъти	стимулиране на растежа, поливане на разсада, коренова баня, изливане в редовете за садене
		целогодишно преди разпукуване на пъпките	почвата издънките	разредено 10 пъти разредено 20 пъти	стимулиране на растежа срещу хлороза на листата
			саксийни растения - коренова баня заедно със саксията	разредено 20 пъти	против увяхване
ферментиращ течен тор	в 1 l течен тор - 0,5 l чай	целогодишно преди образуване на листа и цветовете	компост върху издънките (летораслите)	неразредено разредено 50 пъти	подпомага гниенето подсилване на растението, против листни въшки, кърлежи (червен паяк)
извлек в студена вода	1 kg / 10 l вода оставя се 12-24 часа	целогодишно върху листата	върху издънките	неразредено	против листни въшки
Папрат противоглистна папрат (Dryopteris filix-mas)	1 kg / 10 l вода (пресни) 100 g / 10 l вода (изсушени)	пръскане през зимата	върху растението	неразредено	против всякакви видове въшки
Орлова папрат (Pteridium aquilinum)		преди пролетта	върху растението	разредено 10 пъти	против листни въшки
течен тор		целогодишно	върху растението в почвата	неразредено	против охлюви, при липса на калий - като добавка към компоста
екстракт	5 g грубо смляно в 0,5 l дъждовна вода се слага в шише и се запушва с тапа	целогодишно	ствол, клони, издънки	неразредено	против кръвните въшки (поколенията трябва да се почистват с четка)
Лайка (Matricaria chamomilla) чай, отвара	изсушен цвят 50 g / 10 l вода	през лятото	върху растението	неразредено	подсилване на растението, байцване (обеззаразяване) на семената
Чесън (лук) чай	начукани глави 75 g / 10 l вода	началото на май повтаря се 3 пъти през 3 дни след прибиране реколтата	върху растението в почвата	неразредено	срещу кърлежите по ягодите, кърлежи, гъбни заболявания
Чесън за пръскане	150 g ситно счукан чесън с 2 ч.л. парафин, оставя се 24 часа да омекне; 100 g сапун на каша се разтварят в 10 l вода, всичко се разбърква добре и се филтрира; съхранява се в стъклено шише	при необходимост	върху растението в корените	неразредено	срещу бактериални заболявания и като средство за борба с насекомите
Глухарче (радика) (Achasis officinale) течен тор, отвара, чай	цъфналото растение се изсушава заедно с корена 1,5-2 kg / 10 l вода (прясно) 150-200 g / 10 l вода (изсушено)	през пролетта през есента	върху растението в почвата	неразредено неразредено	стимулиране на растежа, добавка в компоста
Хрян чай	листа и корени 300 g / 10 l вода	по време на цъфтежа	в цвета	неразредено	против кафяво гниене при овощките
Квазия (Quassia amara) отвара	150 g квазия / 2 l вода, 2 l чай от хвощ, 250 g сапун на каша се разреждат с 10 l вода	от пролетта до есента	върху растението	неразредено	против листни въшки и други насекоми; силна отрова за всички насекоми (и за полезните); безвредно за топлокръвните

ВСИЧКО, КОЕТО ТЪРСИШ, МОЖЕШ ДА ОТКРИЕШ В ЧОВЕШКАТА ДУША

РЕДАКЦИЯТА НА ВЕСТНИКА ПУБЛИКУВА СНИМКА НА КАРТИНАТА, ОПИСАНА ВЪВ ВТОРАТА КНИГА НА МЕГРЕ

- Какво, Анастасия? Какво знае отец Теодорит, какво иска?

- Не мога засега да го определя, той е чувствал интуитивно. Кажу, Владимир, помниш ли разговорите си с него, помниш ли какво си видял в манастирската съкровищница?

- Всичко е смътно, отдавна беше, мога да си спомня само отделни епизоди.

- Опитай да си ги спомниш, аз ще ти помогна.

- Отец Теодорит всеки път говореше с мен в различни места на манастира. Помня някакви подземни или полуподземни помещения. Помня трапезарията, дългата маса, на нея вечеряха монасите и аз заедно с тях. Беше по време на някой пост. Храната беше постна, но ми хареса.

- Имаше ли необичайни усещания, чувства при посещенията ти в манастира?

- Веднъж след вечеря излязох във вътрешния двор на Лаврата. Портите й вече бяха затворени за посетителите. Дворът беше празен. Дебелите високи стени не пропускаха външния шум на града. Наоколо се извисяваха храмовете, беше тихо. Спрях се. Стори ми се, че зазвуча величествена музика. Трябваше да заминавам. До портите стоеше монах портиер, за да ме пусне и да заключи портите. Но аз все стоях и слушах тази музика, а после бавно тръгнах към портите.

- Никога ли повече не си чувал тази музика? Не си изпитвал това усещане?

- Не.

- Опитвал ли си някога отново да чуеш тази музика, да извикаш в себе си това усещане?

- Да, но не успях. Даже застанах на същото място, когато дойдох следващия път, но уви...

- Спомни си още нещо.

- Ти ме разпитваш. Всичко, което се е случило с мен преди двадесет и шест години така точно разказа, разкажи и какво съм чувствал тогава.

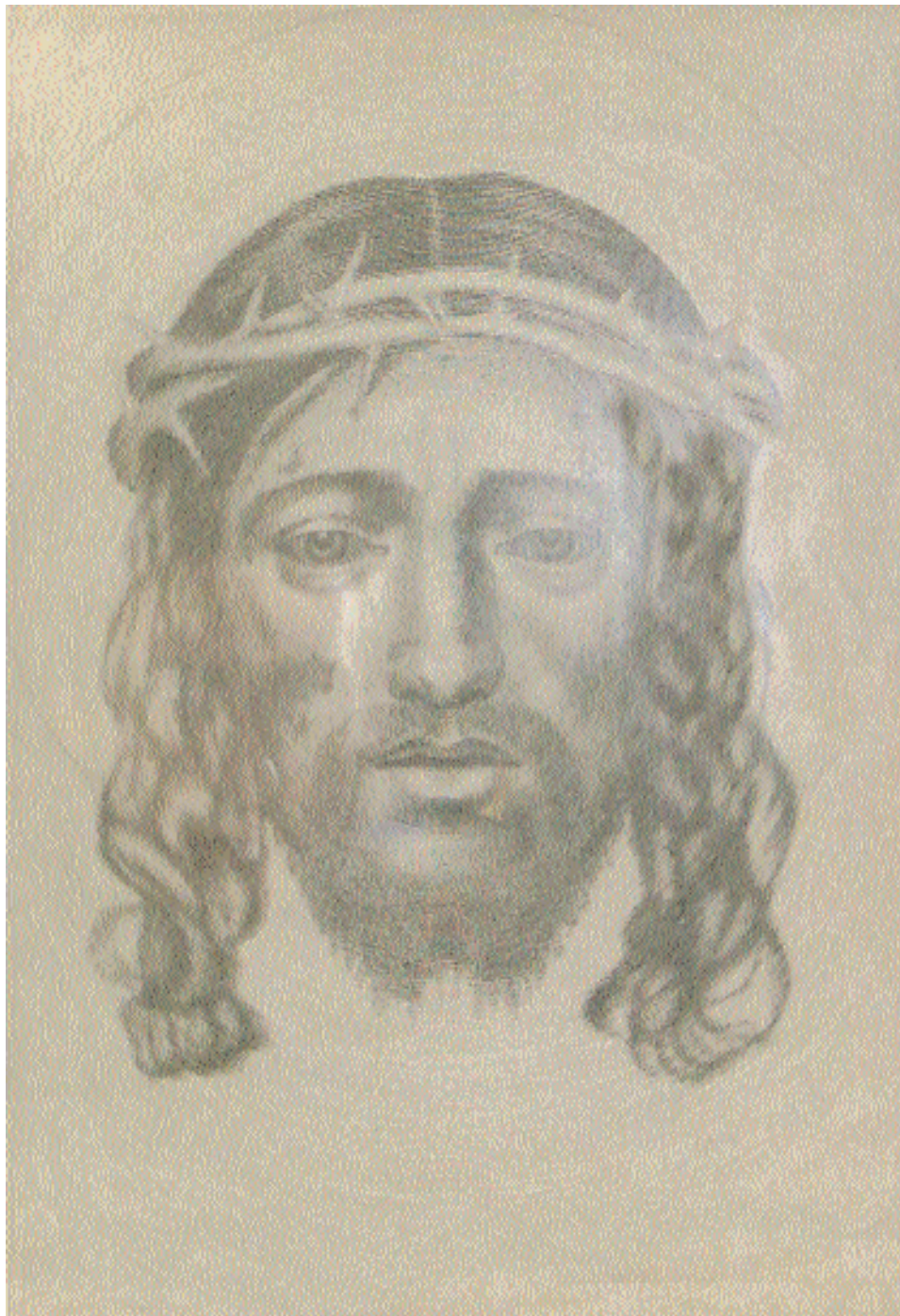
- Това е невъзможно. Отец Теодорит не е правил конкретни планове, той се е надявал интуитивно на нещо. А е направил за тебе нещо голямо и значимо. Известно само на него. Аз само чувствам: той е мислил за нещо значимо и е правел за това много. Много. Но защо е свързвал желаното с теб, невярващия и без елементарни способности за бързо приближаване към вярата, остава загадка. И защо двадесет и пет години от безпътния ти живот не са сломили тази вяра, също е загадка. И защо ти, получилият толкова много, все още бездействаш? Защо? Не мога да разбера. Нали нищо не изчезва безследно във Вселената. Спомни си още, макар и отделни епизоди, от срещите и разговорите с твоя отец.

- Помня зала или някаква съкровищница в духовната академия, а може да е било в някое от подземните помещения на манастира. Някакъв монах отвори пред отец Теодорит врата, но самият не влезе там. Влязохме двамата с отец Теодорит. На стените имаше някакви картини, на поличките - предмети...

- Ти се учуди там два пъти. На какво?

- Учудил съм се? Да разбира се, това ме учуди. Порази ме...

- Какво?

- Една картина. Беше черно-бяла, някак с молив нарисувана. Беше много отчетливо изрисуван портрет на човек.

- Какво така те учуди?

- Не помня.

- Спомни си. Опитай, моля те, да си спомниш, аз ще ти помогна. Неголяма зала, вие с отец Теодорит стоите пред тази картина, ти си леко напред, отецът ти говори: "Приближи се повече към картината!" - Ти направи крачка напред, после още една...

- Спомних си, Анастасия!

- Какво?

- Тази картина, изобразяваща някакъв човек, беше нарисувана само с една линия. Пулсираща линия спирала. Рисуващият я беше поставил в средата на белия лист молива или каквото там е било, с което рисуват картините, и без да се откъсва, беше повел своя инструмент по спирала, ту натискайки и с това удебелявайки, ту едва докосвайки листа, от което линията ставаше съвсем тъничка, но не прекъсваше. Линията спирала свършваше в края на листа и в крайна сметка се беше получила удивителна картина, портрет на човек.

- Тази картина трябва да се изложи. Някой може да разшифрова заложената в нея информация. Чрез пулсиращата линия, изобразяваща човек, хората трябва нещо да осъзнаят.

- По какъв начин?

- Още не зная. Например точките и тиретата могат да приличат на някаква азбука или нотни знаци, но аз само предполагам, възможно е едното и другото или пък още нещо. Когато се върнеш, помоли да я изложат на всеобщо разглеждане или да я публикуват някъде. Ще се намери човек, който ще разшифрова тази линия спирала.

- Та кой ще ме послуша?

- Тебе ще послушат. Онзи път ти изпита още едно необичайно усещане. Какво?

- В тази зала или в съседно помещение... Да, в съвсем малко помещение, на възвишение, стоеше красив резбован стол или беше кресло, подобно на трон. Ние стояхме с отец Теодорит и го гледахме. Той каза, че до него никога не се докосва.

- Но ти го докосна. Даже седна на него.

- Самият отец Теодорит ми го предложи.

- И нещо стана ли с теб в този момент?

- Нищо. Седях, гледах отец Теодорит, а той стоеше и мълчаливо ме гледаше в очите. Просто ме гледаше.

- Спомни си, моля те, опитай се да си спомниш вътрешните си усещания. Те са най-важното.

- Ами нищо особено... Знаеш ли, само някакви мисли се носеха в главата ми, бързо-бързо, сякаш магнетофонна лента се превърта на ускорен ход и думите се сливат в непонятни звуци.

- А ти впоследствие никога ли не си опитвал да спреш тази лента, да я прослушаш при нормална скорост?

- Как така?

- Замисляйки се над същността на битието... А от това, което ти е говорил отец Теодорит, всичко ли разбираше? Можеш ли да си спомниш точно макар и една фраза, дори и без връзка с останалите?

- Да, но аз наистина не мога да се сетя с какво е свързана.

- Произнеси я.

"...Ти ще им покажеш..."

Досега седящата под дървото

Анастасия внезапно стана, лицето й сияеше. Тя положи длани на ствола на кедъра, притисна се с буза към него.

- Да! Разбира се! - възкликна Анастасия. Плесна с ръце и радостно заговори: - Наистина си велик! Монахо на Русия! Знаеш ли, Владимир, едно мога да ти кажа точно за отец Теодорит. Той направи смешни много учения в света, показвайки главното.

- Ние с него не сме говорили за никакви учения. Разсъждавахме на обикновени житейски теми.

- Да! Разбира се! На обикновени! Отец Теодорит е говорил с теб за това, което те е вълнувало. Той ти е показал светите творения, уважението си към тях, а не показно раболепие. Удостоен с висок сан, той е обикновен и главно мислещ, може би нарочно направо пред тебе. И не е изказал нито една догма. И нима няма да са смешни пред него нахлуващите в Русия проповедници, говорещи с догми и отклоняващи от главното. Той така сигурно те е огради от догмите, че и мен ти възприемаш като наивна отшелница. Но не е важно коя съм аз. Важното е да не се отклониш от главното.

- От кое главно?

- От това, което е във всеки човек.

- Как може човек да знае за ученията на мъдреците от Запад и Изток, Индия и Тибет, ако никога не чувал за тях?

- В човека, Владимир, във всеки човек, изначално е заложена абсолютно цялата информация. Тя му е дадена наведнъж, при раждането му. Като ръка, крак, сърце, коси. Всички учения на света, всички открития, са взети само чрез този източник.

Откъс от втората книга на Владимир Мегре от поредицата "Звънтящите кедри на Русия"

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

ЖЕЛАЕМ ВСИЧКИ ДА ВИДЯТ КРАСИВОТО БЪДЕЩЕ, КОЕТО НИ Е ПРЕДНАЧЕРТАНО!

Здравейте,
уважаеми г-н Панчев!

Не можем да Ви опишем колко сме щастливи от съществуването на вашия вестник и учредяването на Родната партия. Най-после в нашата страна да се роди нещо светло, положително и красиво. Толкова се радваме, че не сме сами, че има хора, които мислят, чувстват и желаят като нас. Точно сега България има нужда от положителни образи и мисли. Пространството на родната ни земя трябва да се насити с любов и светлина.

Надявам се да ви достигне смелост, за да продължите делото, което сте започнали. И нека привържениците ви и симпатизантите ви да се множат и да ви подкрепят, за да можем заедно да обвърнем съдбата на родината ни към по-добро. Желаям всички да могат да видят красивото бъдеще, което ни е предначертано. Дано повече хора успеят да се преборят със страховете си и изберат пътя на Любовта. България да бъде обгърната от светлината и божията благодат. Така ще бъде, сигурни сме.

Следим вашият вестник от самото начало и имаме всички броеве, техните страници осветиха пътя ни. Вие ни вдъхнахте толкова увереност и смелост, за да се справим с негодите и трудностите, които са ни отредени да преживеем. Не се оплакваме, но когато човек е сам и няма с кой

да сподели всичко, е много по-трудно. Имаше моменти, в които си мислехме, че полудяваме, имаше моменти, в които няхахме сили да се борим, точно защото няхахме приятели, с които да споделим и съпреживеем своите мъки и терзания. Търсихме път, търсихме учители, търсихме сродни души и задавахме въпроси. А всички отговори намерихме във вашия вестник и книгите на Мегре. Идеята в главите ни изкристализира и доби завършен вид образът, към който ни водеше съзнателно или не животът ни.

И сега вече сме твърдо решени и убедени, че сме открили себе си. А във ваше лице се надяваме, че сме открили верни приятели.

Желаям ви от все сърце успех и да не спирате да вървите напред и нагоре, докато не изпълните мисията, за която сте тук и сега!

С уважение
семейство Баеви
28.09.2006 г., гр. Бургас

ИЗИСКАНАТА НЯКОГА ЕВРОПА

Ст.н.с. д-р Светла КРЪСТЕВА

На деня на Светла сряда (26 април 2006 г.) БНТ, Канал 1 сякаш нарочно последователно излъчи предаване за Националния фолклорен конкурс "Орфеево изворче", продукция на Пловдивската телевизия, и австрийското филмче "Момчето с перуката - децата за Моцарт". Обхванаха ме тъжни мисли за поевропейчането ни през 2007 година, когато гледах и слушах виенчанчетата и българчетата. Колко красота, одухотвореност, "сол" има в нашите деца и колко безличие, сивота, безвкусица носят западноевропейчетата (поне тези, които бяха снимани)! Как успяха вековете да трансформират благородните лица и осанките на австрийците, на изисканите австрийки, на които искаше да прилича всяка българска госпожица и госпожа някога? Как успяха вековете да запазят красотата българска и да я умножат и увели-

чат? Не ме вълнува толкова финансовият проблем на присъединяването ни към ЕС през 2007 г., колкото физическото преглтане на народностите, смесването на расите, възможностите за обезличаване. Явно ЕС ще спечели от участието на България, от вливането й в европейския поток, от смесването с други потоци.

Дано не се обезличим, дано надделеем здравият ни корен!

„ЛЕЛЪО, ИЗПЛЕТИ МИ ЧОРАПЧЕТА, СЛЕД 15 ДНИ ЩЕ СЕ РОДЯ!“

/Из серията „Невероятни разкази“, но факт/

Николай
КАФТАНДЖИЕВ

Жослин - Жасмин! Какво чудно име! Цвете и ухаение! Красота и нежност! Това е нашата Жослин. За рода й и нея може да се напише истински роман или поне повест със звучене на вълшебна приказка. Може би някога ще намеря време за тази вълшебна приказка от действителността, а сега ще отбележа, че тя е самата любов и тази необичайна любов е търсена от детските сърчица, дори преди да са се появили на белия свят.

Сестрата й била бременна и детенцето казало на Жослин, че ще се роди след 15 дни и дотогава да му оплете чорапки.

„Но аз никога не съм плела.“ - отговорила Жослин на нежното гласче, чуто в сърцето й. „Нищо, ще те науча. Взemi само кълбото на баба и куките й“ - продължило гласчето.

Така и направила и с помощта на невидими ръчици започнала да плете. След изненадата се обадила на сестра си и я попитала кога очаква да роди. Отговорът бил: „След месец, а може би и повече.“

„Само след 15 дни!“ - казала й Жослин.

„Това не е възможно и откъде си толкова сигурна?“ - попитала изненадана сестра й. „Каза ми го детето ти и ми поръча да му изплета чорапки?“

„С теб наистина стават необичайни неща, но все пак човек трябва да има чувство за мярка в твърденията си!“ - възкликнала сестра й и тропнала телефона.

Точно след 15 дни й се обадила, че наистина е родила момиче и чака обещаните чорапки.

Така започнали контактите на Жосмин с все още неродени деца, както тя подчерта, по тяхно искане.

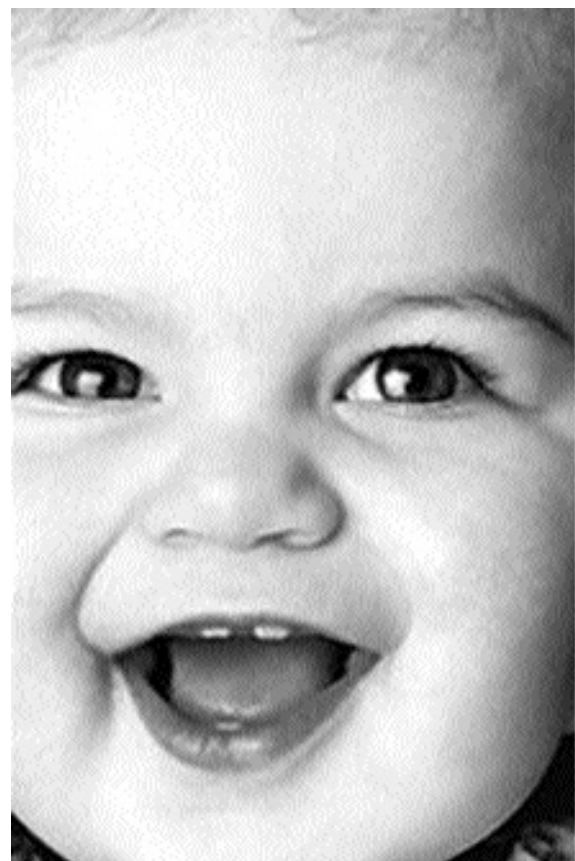
Помолих я да разкаже и друг такъв случай.

Била по служба в Карибите (тя работи в международна фирма и пътува из цял свят). След като завършила със задачата си, решила да остане за една седмица на един от островите. Отишла да поразгледа пазара. Застояла се на щанд с полускъпоценни камъни. Нещо я накарало да вдигне очи и видяла, че жената била бременна. Попитала я след колко време очаква да роди.

„След 5 месеца, но имам проблем с начина, по който е разположено детето ми“ - бил отговорът.

„Тази вечер погали детето с много любов и продължително. Нека това направи и мъжът ти и всичко ще е наред.“

В края на седмицата, преди да отлети от Карибите, отново отишла на пазара. По едно време чула да се вика: „Мадам! Мадам!“ Била продавачката. Казала й

едва ли не със сълзи на признателност в очите, че вечерта изпълнила с мъжа си заръката. На следващият ден била прегледана с ехограф. **Детето се било наместило в утробата й както трябва.**

Жослин е дългогодишна деятелка за преднатално възпитание, т.е. за грижите, които трябва да положат родителите спрямо децата си от тяхното зачеване до раждането им. Сега вече е установено, **че това е най-важният период във формирането на децата, а не първите 7 години, след появата им на бял свят. И затова я попитах дали има брошури или книги с такива описания, на такива случаи. Не й бяха известни.**

„А точно такива брошури, че и книги са необходими! Както научната фантастика е проправила пътя на съвременната наука, така и такива творби, съдържащи художествено написани разкази и спомени, ще проправят успешно и пътя на движението ви за преднатално възпитание в света.“ - казах.

„Как не сме се сетили досега?!“ - възкликна Жослин, явно имаше предвид не само себе си, но и други деятелки като нея от движението.

„Съберете освен личните си преживявания и други такива, както и опитности на майки и бащи и току виж преди още края на следващата година първата такава творба видяла бял свят“ - добавих.

„Е, сега знам защо ни събраха - за излизането на такава книга“ - пък беше заключението на моята приятелка Деница, преди да се разотидат приятелите ни. Бях ги поканил, за да ги запозная с Жослин по време на краткия й престой в България.

* преднатално възпитание - преди детето да се роди, когато е в утробата от зародиша до раждането на детето.

БЪЛГАРОЗНАНИЕ

Екатерина ПЕЙЧЕВА
"Българите стоят в основата на човешката цивилизация". Какви ли неведоми тайни е знаел френският президент Франсоа Митеран, за да произнесе тези думи?

В последните десетилетия обаче тази цивилизация стремглаво върви към своя край. Все по-често се чуват понятията "посткултура", "постхристиянска цивилизация", "постиндустриалнообщество", "постистория". Дали българите ще стоят отново в основите на новата човешка цивилизация?

Свидетели сме на невиджан разпад. Живеем в свят, в който културата е престанала да бъде универсален механизъм за самоорганизация на човешкия живот, а религиите са престанали да бъдат инструмент за настройка на човешкото съзнание към висшите енергоинформационни полета на космическия разум. Разпадат се империи, държави, етноси, семейства. Вместо това усилено ни се налагат "общочовешки ценности", т.е. обща, единна и еднаква за целия свят култура, съвпадаща със западния и особено с американския, културен модел.

Връщайки се на българска почва, виждаме как живеем в държава, която все повече се отказва от ролята си на организиращ и гарантиращ живота на гражданите си фактор. За 17 години пред очите ни се изпразниха от съдържание такива понятия като държава, армия, вяра, любов, престъпление и наказание, добро и зло. Заместиха ги парите, принципите на добре преценената полза, пресметнатият риск, слободията, безнаказаността. Широко се използват техники за кодиране, моделиране и други форми на зобиране на личността. Човекът се превръща в елемент, атомизиран индивид от социотехническата мегамашина, който безропотно трябва да

следва наложените му правила, тотално контролиран от системата.

В тези условия човек може да се запази като личност, единствено като съхранява традицията, т.е. социалните и културни константи на битието. Традицията е огънят, който носим в себе си, вечното завръщане към който е надеждата за оцеляването ни като човешки вид. Нека си спомним мисълта на Хайдегер, че битието изисква връщане към корените. В сравнение с идеята за линейния прогрес, идеята за вечното завръщане към корените е вишша духовна ориентация на човека за завръщане към вечното.

А ние, българите, притежаваме изключителното богатство на нашата традиция. В нашите обичаи, песни, танци, шевици е закодирано древното космическо знание, а в гените ни са заложени възможностите на изключителен интелект, издръжливост, любознателност, творчество. **Потопен в мъртешки**

сън преди 1100 години, при насилствено и изключително трагично наложен модел на византийска държавност и религия, българският дух отново се събуди, този път не за да извоюва национално ни освобождение, а за да изпълни своята мисия - да разгори своя огън в сърцето на всеки българин и да го превърне в семето на новата човешка бъднина.

Оставен сам да се грижи за своето оцеляване, българинът се обърна към своите традиции, започна да търси своите корени, корените на своята идентичност, на своето битие. И изумен откри неподозирани измерения на знанието, което е притежавал някога и което е разнасял по света. И започна сам, с любов и преклонение, да се грижи за неговото изучаване, съхранение и разпространение.

Отново се възродиха многобройните фестивали, събори, надпявания.

Млада жена от Ямболско в неделна носия, края на 19ти век

От стр. 1

По тези причини се налага да търсим и използваме метод, с който можем да оперираме свободно и безпристрастно във времето и пространството за разглеждане същността и съдържанието на духовните учения и най-важното, да се домогнем до Първоначалния извор на духовното познание. За това използваме познати от физиката метод за преместване на големи товари: лост и опорна точка. За лост ще ни послужи принцип от Наука на Истината, а за опорна точка вземаме метод от Разумната Природа. Този метод е в основния закон за растеж и развитие на всички форми в живата природа със съхраняване на тяхното първоначално съдържание. Удачен пример за тези процеси е хлябът на земята, житното зърно: посято, при благоприятни условия се развива, расте и дава плод. Този плод - зърната, носят пълна информация за своята Първичност, а настъпните промени в тях ни разкриват и характеризират външните условия, при които са израсли. Нещо повече, поставен при Първични условия, плодът разкрива своя Първообраз.

АНТРОПОСОФИЯТА

е мистично учение, основоположник на което е видният немски окултист и учен Рудолф Щайнер. Той е роден на 27 февруари 1861 година в село Кралевич, Унгария. Завършва политехника и философия във Виена. Отначало се занимава с литературна критика и теория на философията, в периода 1901-1913 година е секретар на теософското общество, а от 1913 година до заминаването си от земята - 30 март 1925 година, е ръководител на антропософското общество в Европа. Основният стремеж на учения Рудолф Щайнер е към методологията на естествено научното познание да прибави методологията на свръхестественото познание, като и в двата случая обектите са едни и същи: Човекът, Земята и Космосът. **Основен момент в неговото учение е превърлянето на реални мостове между на-**

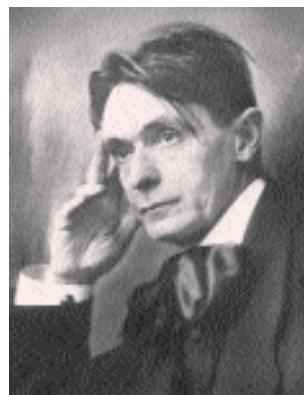
ДУХОВНИТЕ

личните в момента на еволюционно развитие в човека сетивни светове и съществуващия в Природата, за нас в момента несетивен свят, което довежда до преодоляването на временно поставените познавателни граници и тяхното разширяване. За Щайнер несетивните сили са неоспорим

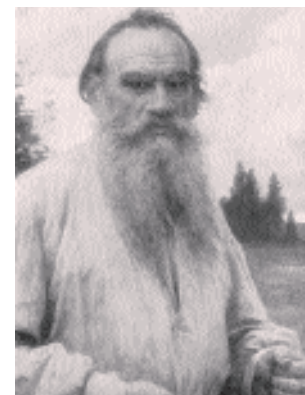
факт, също както и познатите добре в момента от нас физически изяви природни сили, ето защо той насочва нашето внимание и в двете посоки. През 1894 година излиза от печат неговото забележително произведение "Философия на свободата". В това съчинение Щайнер си поставя две главни цели: да посочи, че в действителност сетивният свят е едно духовно същество и че като духовно същество, чрез истинското познание на надсетивния свят, човек живее в духовния свят. В днешно време Антропософията се е запазила в Германия, Англия, САЩ и Русия.

ТОЛСТОИЗМЪТ

е духовно учение, широко разпространено в края на миналия и началото на нашия век в Източна Европа и главно в Царска Русия и България. Неговият основоположник и идеолог е Лев Толстой. Той е роден на 28 август 1828 година в родовото имение на майка си Мария Волконска. Участва в Кримската война като офицер от артилерията. След тази война навлиза в руските литературни кръгове, автор е на популярни повести. По-късно написване-

Рудолф Щайнер

Лев Толстой

Елена Блаватска

то на романите "Война и мир" и "Анна Каренина" му донасят световна известност. През 1879 година Толстой пише "Изповед", с което поставя нов етап в своето духовно развитие, започва да работи усилено и върху изучаването на Светото Писание. С написването на "В какво се състои моята вяра" през 1884 година и "Пътя на живота" - 1910 година, Толстой полага здравите идеологически основи на своето учение. **Крайъгълен камък в Толстоизма е приложението на Християнството в неговата истинска същност и съдържание в живота на човека. Възникнало привидно без характерни източници, учението остро критикува официалната църква, изобличава антиличностната същност на държавата и се обявява против класовото разделение в обществото.** Толстой си заминава от този свят в преклонна възраст на 7 ноември 1910 година на път за България през Константинопол.

ТЕОСОФИЯТА

е учение, възникнало в края на 70-те години на миналия век в Америка. Негов създател и

И ДУХ

Шевица върху ръкав - Видинско

Създават се частни школи, състави за народни танци, ансамбли, хорове, театри. Най-трагичният на пръв поглед процес в посткомунистическия ни живот - непрекъснатата емиграция на младото поколение, може да се види от друга гледна точка като разселване по света на българите, носещи със себе си най-голямото си богатство - буден дух, изключителен интелект, високи професионални умения. Представете си едно цвете, което е раснало, цъфтяло, дало плод - и сега семенната му кутийка се разтваря и пръска семената си, за да засади нови растения, нови центрове. България е такава цвете - и нейният плод, нейните млади хора са семената на бъдещата човешка култура. Попаднали в чужбина, те не се вайкат и оплакват, а работят за издигането на културата там, където са посяти. Да напомням ли за музикантите в най-престижните оркестри, оперни те-

Кукерски танц от Ивайловградско, 2006 година

атри, за треньорите от висша класа, за професорите в университетите по цял свят. **Нима САЩ не поискана 3000 българи да станат учители в техните училища?**

Навсякъде, където отидат българите, никнат хорове, танцови школи; състави, които изучават българските традиции, играят български хора, пеят български песни.

Туризмът, който сега приоритетно започва да се развива в България, отваря нови възможности за приобщаване на света към българската култура. Хилядите туристи откриват за себе си една богата и красива традиция, отнасят със себе си спомена и импулса на българския дух. Самите ние се научаваме по този начин да ценим българското, да откриваме закодираните в обичаите и фолклора ни знания и с обич и достойнство да ги правим достойни на човечеството. България също издига своята битова култура - ние по-

мним още вонящите тоалетни, мръсните заведения за обществено хранене и т.н. Нима не се радва окоито ни на китните градини, къщи, заведения? Освободи се предприемчивият български дух и резултатът е налице. И светът, на когото пропагандата е внушила, че България е една дива и едва ли не канибалска страна, с изумление открива нашата красива природа, китните ни селища, невиджаните по хубост народни облека, музиката ни и изобразителното изкуство, вкусната храна.

Заминали да живеят и учат в чужбина, децата ни започват да обичат и ценят България, така както много от нас, поживели в чужбина, станали патриоти, защото трябва да излезеш от гората, фигуративно казано, за да можеш да я видиш и оцениш. От опит зная как се пращат колетти с български книги и българска музика на студентите в чужбина. Излезли от нихилизма, който за съжаление цари в България, те изведнъж отварят очите и сърцата си за българското.

Искам да припомня изключителната книга на д-р Светозар Попов "Българската идея и демосферата". Той въведе понятието демосфера, за да обозначи културното присъствие на народите като конкретен субект във времето и пространството. Казано с други думи, демосферата е една суперструктура, която обхваща и свързва в една мрежа

етнокултурните центрове, които е създал всеки народ на земята през времето на своето историческо съществуване. Демосферата надскача рамките на времето, пространството и броя на населението, тя акцентира върху културното и духовното родство и единство.

Идеята за българската демосфера ни рисува картината на земята и човечеството, обхванати от една структура, съставена от живеещите по цял свят българи, запазили своя български дух, чувството за българска принадлежност и любов към българските традиции. Това е система от връзки, наситени с чувство на съпричастност, солидарност и обич, която ще обединява българите навред, където и да са. Засега това изглежда една утопия, като имаме предвид крайно разединените българи, но малко ли утопии са се сбъждали? **Нашата задача** е да запалим в сърцата на българите духа, да запалим огъня на българското самосъзнание, да подклаждаме и да не позволяваме да загасва този пламък, да събудим спомена за достойнството и добродетелите на народа ни, да работим за духовното единение на българите по света. Да разчетем посланията на предците си - това, което народното ни творчество и памет са съхранили от звездното знание. Засега ние все още търсим териториалните измерения на българската демосфера. Но време е вече да започнем да се занимаваме с културното и съдържанието - ценното практическо знание, което по нищо не отстъпва на залялата света съхранена древна китайска традиция. Така Небесният Разум, който дедите ни са наричали Танг Ра, отново ще слезе при българския род, за да го води в новото му битие и да превърне живота му в основа на един прекрасен свят. Дадени ни са всички възможности за това.

УЧЕНИЯ И БЪЛГАРИТЕ

основател е Елена Блаватска. Тя е родена в град Екатеринослав, Русия, на 12 август 1831 година. Още от ранна възраст започва далечни пътувания, привидно хаотични, посещава периодично Европа, Америка, Близкия и Далечен Изток. На 7 септември 1875 година тя основава в Ню Йорк Теософско дружество, което скоро премества своя център в Индия, където съществува и в наши дни. Елена Блаватска осъществява мащабна писателска и издателска дейност, значими нейни произведения са "Разбулената Изида" - 1877 година и "Тайното учение" - 1888 година. В "Тайното учение" Блаватска прави задълбочен анализ на всички минали и настоящи религии и етнически философски системи, както и общ поглед върху академичната наука. Особен интерес представлява фактът, че в двете й книги /научни труда/ са използвани над 2000 цитата от 1400 научни труда, писани на различни езици, намиращи се в авторитетните библиотеки на градовете Лондон, Вашингтон, Рим, Санкт Петербург, Делхи и др.

Основната задача на Теософското учение е, премахвайки бариерата на спиритизма, чрез прехвърляне мостове за познаване на човешкия живот от миналото, да подготви човечество за Новата Епоха на Водолея. Теософията основно подпомага човешкия ум за възприемане на съществуващата връзка между невидимия свят на Началното духовно знание и човешкия разум, както и изучаване и прилагане на огромните неподозирани възможности на духовни знания, заложили в самия човек. Първоначалният замисъл на Теософията е да прекрати некроманцията и неосъзнатата черна магия на спиритистите посредством утвърждаване в

живота на човека Тайната доктрина, считана за най-древната Окултна философия, която в миналото за съжаление е реформирана от Гаутама Буда. Характерна особеност на Теософията е необходимото продължително време за нейното бавно и последователно овладяване.

Привидно ТРИТЕ УЧЕНИЯ

- Антропософия, Толстоизъм и Теософия - нямат допирни точки, освен в единството на тяхната методология - обяснение на процесите и явленията в човешкия живот посредством авторитетното, умело използване на сетивни и надсетивни методи. Но духовно зрящите виждат в тях множество допирни точки, през които се прекарват силови линии. Тези силови линии, излъчени от ученията, се преплитат, преливат и се концентрират в Една географска точка, Едно учение и Една духовна личност и това са **България, Новото учение и Учителят Петър Дънов**. Като всяко едно твърдение и това за много от нас се нуждае от обективно поднесени, проверени факти. Факти, които винаги могат да се подложат на основния критерий за достоверност - Истината.

1. Преди Балканската война българинът Боян Боев следва в Германия (Мюнхен) естествени науки. Един от неговите преподаватели е и Рудолф Щайнер. Веднъж между тях се провежда следния разговор: "Вие откъде сте, моля Ви се?" - запитва Щайнер, Боян Боев отговаря: "Аз съм от България, българин съм". Щайнер възкликва: **"От България ли идвате? Знаете ли, че България е една велика страна? Тя е една важна страна и на нея и на цялото славянство предстои да изиграят голяма роля в бъдеще. А защо идвате Вие при мене, аз съм нищо, имате Ве-**

лик Учител". Боев запитва: "Кой е той, аз не го познавам". Щайнер отговаря: **"Г-н Петър Дънов"**.

2. През 1910 година, в една октомврийска нощ, Лев Толстой на осемдесет и две годишна възраст напуска дома си в Ясна поляна и тръгва на далечен път за България. Придружават го дъщеря му Александра Львовна и домашният лекар Душан Маковицки. Целта на неговото пътуване е среща с Петър Дънов. Неосъществена. Умира в шест часа сутринта на 7 ноември 1910 година в квартирата на началника на Астоповската станция.

3. В началото на века д-р Ани Безант - теософ, намира младия индус Кришнамурти и издава една негова книга - "При нозете на учителя". Теософите от цял свят са уверени, че той подготвя тялото си, когато дойде времето, Мировият Учител или Христос да "влезе" в него и Кришнамурти да бъде вторият Месия на човечеството. През 1932 година в град Омен - Холандия се провежда един от най-големите конгреси на теософското общество. Там, в замъка Ерде, тридесет и седем годишният Кришнамурти трябва да бъде обявен за Миров Учител и за новия Христос, дошъл за втори път на земята. Делегатите на конгреса не са обикновени граждани, там присъства елитът, цветът на интелигенцията и представители на аристокрацията от цяла Европа. Делегати от България са Атанас Димитров, Софроний Ников и Магдалена Попова, изпратена лично от Петър Дънов с негово писмо до Кришнамурти. На третия ден от конгреса Кришнамурти произнася следната реч: **"Вие очаквате Мировия Учител и искате да повярвате, че този Миров Учител съм аз. Но това не е истината. Аз съм човек като Вас. Имам недостатъци и работа над себе си да се освободя от тях. Истина е, че времето за идването на Миров Учител е вече дошло. И Той е вече във физическо тяло тук, на земята, но не е между нас. Мировият Учител е в България"**.

Галя МАДЖАРОВА

КОДЪТ НА ГРААЛА

В Европа има предания за искрящия Граал, който се описва ту като обредна чаша, ту като паднал от небето камък. За пазители на Граала се посочват мъдри и чисти жени - **Кралиците-дракони (Анунаките)**.

За моето изследване представява интерес **Барат-Ана - богиня на светлината и огъня и Повелителка на Огнения камък - Чинтамани**. За него Ръорих казва, че е дар за хората от съзвездие Орион...

Барат-Ана е позната и като **Диана на Деветте огъня; Диана Скитска**. Почитана е като **богиня на гората и плодовете, на дивите и домашни животни**. Неин символ е **Розата-кръст** - кодът на **Свещения Граал**, останал най-вероятно от Атлантида. Според Л. Гарднър негови носители са **скити** и шумери:

"Розата-кръст символизира кръвта по майчина линия на месианското престолонаследие, пазена в потира (вазата-утроба) на Кралицата на Граала. Първоначално наричана "Гра-ал" в Месопотамия, за майчината кръв на Розата-кръст казват, че е **нектарът на върховното съвършенство или амброзия**."

Барат-Ана и Розата-Кръст върху монета от Анатолия от III в. сл. Хр. От Иконииум

Литълтън и Малкор - автори на книгата "От Скития до Камелот" твърдят, че легендите за крал Артур и Светия Граал са пренесени в Европа от скитите (алани и сармати), дошли от Кавказ и Северен Иран през първите векове след Христа.

Първите пазители на Светия Граал били просветени жреци-кrale - **Кралете на рибарите**. Те били прочути със свръхестествени сили и мъдрост. Емблемите им включвали копие, чаша, блюдо, камък - реликви на Светия Граал. Древната скитска династия от монарси е от линиите на азиатските Крале-рибари, свързана със Светия Граал.

Първият Крал на рибарите е Синът на Богинята-Майка и неговият дух продължава да се преражда в династията на владетелите... Според Херодот, небесната чаша била хвърлена от първото създание - Таргилай, а после намерена на земята от сина му Колаксай - родоначалник на скитските крале, а чашата станала техен символ ...

Подобна династична линия на владетеля-жрец разкрива и Ал. Фол при траките, като я разпределя в десет степенна скала:

1та степен - Великата Богиня Майка-Космос-Планина е в покой;
2ра - Тя трепва и самозачева;
3та - износва плода;
4та - ражда Божествения Син;
5та - Синът-Слънце изгрява на хоризонта;

6та - Синът обикаля и задвижва Космоса;

7та - влиза в свещена брачен съюз с Великата Богиня Майка;

8та - ражда се синът на боговете - царят-жрец;

9та - царят-жрец урежда света на хората;

10та - царят-жрец влиза в символична свещенобрачна връзка с Богинята- Майка, става безсмъртен и води новия космически цикъл."

Тракийки-амазонки, въоръжени със сложно съставен лък и копие - Изображение от антична ваза (V в. пр. Хр.)

Херодот идентифицира тази представа в тракийската четворка богове: Артемида, Дионис, Арес и Хермес.

Легендите разказват, че **Кралиците-дракони (Анунаките)** са последните представителки на напреднала земна раса. Техният менструален екстракт - Амрита Кала - е прибавян към храната на първите крале на Месопотамия, за да разшири съзнанието и възприятостта им. Амрита Кала в свещените писания се нарича още "извор на младостта".

Гръцкият философ Аристотел пише, че при сексуална възбуда някои жени отделят течността **Амрита**. Съвременната наука достигна до древните познания. В 1997г. на световен конгрес по сексология във Валенсия (Испания) - се разглежда въпросът за "извора на младостта" във връзка с ензимите, които изграждат, лекуват и детоксикират организма. Може би става въпрос за едни и същи ензими?

Доказано е, че традицията на

АМАЗОНКИ

Звездния огън и Амрита се разпространява в древността в източните и средиземноморските региони. Смята се, че когато прекъсва връзката ѝ с жреческата култура, тя постепенно е забравена. Макар че не се споменава след 900 г.пр.Хр., тя продължава да съществува като фолклорен ритуал и в народното творчество. Спомен от тези времена пазят българските баячки, които до днес съветват жените да потушат раздорите в семейството, като слагат в определени дни от месеца в храната на мъжете си от менструалния си екстракт...

Г. Раковски е записал сурваркарска песен, която пази спомен за тази древна традиция при българите:

"О ти, Сива! Наш старобог!
Кога си се изменил и си станал Василица?"

Ти, що се славеше по гори,
При студни извори и при бял Дунав,

Де се пиеше **амрита** със златни чаши и съсъди!"

Според езотеризма, чашата е символ на женското начало, на утробата на Богинята-Майка. А в тантриската традиция Амрита е наричана "амброзия на безсмъртието" и "извор на младостта".

ТРАКИЙСКАТА МОГИЛА В СВЕЩАРИ

При разкопките на скитските могили не веднъж са намирали изображения на женско същество с напълно антропоморфна горна част на тялото, докато долната е третирана като сложна палмета. Крайните клонки на тази палмета често представляват змии или драконообразни същества, а средните - растителни филизи.

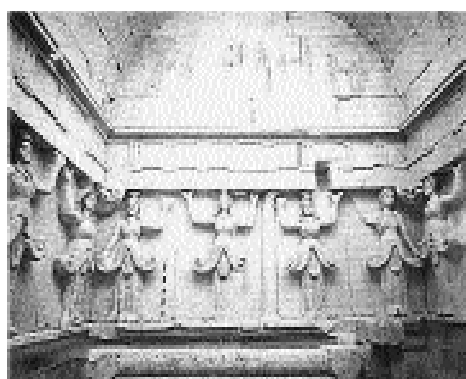
Учените са единодушни, че това е прародителката на скитите - "змиеногата богиня" Апи (може би в транскрипция - Алби).

В **тракийската могила в Свещари**, датирана около средата на III в. пр.Хр., има подобни женски фигури - **кариатиди**, които имат оригинална дреха с растителни мотиви. Проф. Иван Венедиков пише:

"Там е представена богиня... наричана в Рим и Гърция **Кибела** - Майка на боговете. Изображенията са десет на брой, като четири от тях... под люнета, са оградени със скулптури на грабливи птици..."

Ст.н.с. М. Чичикова и к.и.н., н.с. Тотю Иванов през 1986 г. на фото изложба в НИМ - София, говорят, че тя "...илюстрира високо строително майсторство на тракийския творец..."

Гробницата за владетеля вероятно е поръчана още приживе, но преждевременната му смърт е наложила използването ѝ, преди да бъдат завършени някои детайли от украсата ѝ. Изработването им на място говори за наличието на голяма местна строителна и художествена школа...

В ТРАКИЯ

Много оригинално е оформлението на централната гробна камера... В тази архитектурна рамка е вместена умело **скулптурна украса от десет женски фигури - кариатиди**... Фигурите... са разпределени по 3 на североизточната и югозападните страни и 4 - на северозападната. Те са високи 1,20 м и са представени фронтално, в тържествена поза с вдигнати ръце, като че ли носят архитрава и свода.

Независимо от еднаквата поза и облекло, **лицата им са различни**... Със своеобразието на иконографската схема, композиция и оригиналната дреха с растителни мотиви, те... се свързват с религиозните и художествени представи на епохата.

Представяват един от аспектите на **Великата богиня**... на растителността и плодородието, господарка на живота в земята и отвъдния свят. Кариатидите... допринасят да се изясни символичната същност на женският образ в тракийската религия и изкуство... "

Когато посещавах гробницата (1989, 2002, 2006), задавах въпрос:

"Случаен ли е броят им и защо се различават украсите на дрехите?" Хранех надеждата, че през годините науката ще даде по-реалистичен отговор от този, че "скулпторът няма време да довърши фигурите, затова дрехите им се различават..."

Уви, научната ни мисъл е консервирала това мнение и досега...

А дали чрез тези скулптори древните посветени не са показали и нещо друго? Например: кога и как жената-жрица става носителка и пазителка на Свещения Граал?

Нека погледнем на кариатидите по друг начин и да потърсим **ключовете за разгадаване на посланието на нашите деди:**

- в **различната форма на фестоните и спиралите** на облеклата;
- в **броя на кариатидите;**
- в **ориентирането и групирането** им;
- в **позата** им...

Да разгледаме всеки детайл поотделно.

- Защо е **различна формата на фестоните и спиралите** на облеклата им? Редица водещи учени смятат, че назъбените фестони по дрехите на богините означават династична принадлежност и част от символиката на Алби-гените на Анунаките. Те доказват, че отворената раковина е съдът, в който се събира Амрита. Този съд е свещен във всички древни традиции, както и събираната в него течност от богините или техните жрици.

- Какво говори **броят им**? - Свещеното кабалистично число 10! Знаем, че числата са образи и отпечатъци на истини, които са основа на битието - ключове на първични тайни. Според Питагор 10 е число на божествените принципи на развитие и единство. Той говори за 9-те Музи, които заедно с Веста образуват свещената Декада. Ал. Фол пише за десетостепенна Тракийска Орфическа Вселена.

- Защо са така **ориентирани и групирани**?

Случайно ли са разположени и **ориентирани на североизточната и югозападните страни по три и четири на северозападната**?

Знае се, че числото 3 е хармонично, говори за равновесие и пълнота, а 4 е число на борба, изпитание и градеж, то е чистилицето на душата. **Изтокът** е символ на изгриващото слънце, надеждата и святостта; **Западът** изразява конкретния ум и противоречията; **Северът** - чистотата на Истината; а **Югът** носи палещите огънове на желанията и спокойната бавна мъдрост на пустинята.

- Какво говори **позата им**? Ръцете над главата, свити в лактите, образуват еврейската буква **шин** (ш)! Според езотеричните школи този жест символизира размно-

жаване на благата. Означава също и:

"**Господи, готов съм да приема Божествената мисъл!**"

С така вдигнати ръце, те като че ли носят архитрава. А в орнаменталния скулптурен фриз над кариатидите, според лингвиста д-р Стефан Гайд, е изписан йероглифът "Тракия".

Не е ли цялата композиция **послание, че жриците на Богинята-Майка са носителки на Божествената Мъдрост и пазителки на Тракия и нейния владетел**.

Ако проследим фигурите на кариатидите от входа на храма **по часовниковата стрелка - от ляво на дясно** - ще видим, че първата е "недовършена", т.е. спиралата на роклята ѝ е съвсем слабо извита, а по дрехата ѝ няма никакви фестони. Официалната теза "майсторът не я довършил" може и да е вярна, но нека да погледнем "недовършената" фигура по друг начин.

Да предположим, че тя е представителка на девойките, определени да служат на Богинята Майка, постъпили току-що в храма за обучение и посвещение. Те все още нямат развити яйчници и не са носителки на Амрита. Поставени са на Югозападната страна на храма, т.е. предстои им овладяване на конкретния ум, справяне с противоречията на желанията и добиване бавната мъдрост на пустинята на живота. Първата статуя е отделена с колона от другите две, разположени на същата стена. Постепенно в следващите две скулптури спиралата на дрехите им е по-извита и оформена, т.е. сексуалната енергия е по-изявена, фестоните на полите им са повече и по-назъбени и приличат на отворени раковини, т.е. те вече са дарителки на Амрита.

Между главите на третата и четвъртата кариатиди в ъгъла е поставена статуя на орел със змия в ноктите. Знаем, че орелът е символ на небесните сили, огъня и безсмъртието, пратеник на боговете, осъществява връзката между небесното и земното начало. Характерно за тези две кариатиди е, че едната им ръка е спусната до спиралата на дрехата, съответно лявата и дясната, а другата - вдигната, така че очертават знака на победата "V". От тук може да се предположи, че жриците са овладели емоциите си и са станали проводници на божествени послания.

Следващата група кариатиди са разположени на северозапад и са четири на брой. Отново има разлика в извивките на спиралата на дрехата им и в назъбването на фестоните. Броят и ориентацията на статуите показват, че жрицата ще мине през множество изпитания и противоречия, през чистилицето и ще изгради качества на душата, даващи ѝ възможност да се доближи до Истината.

Отново между 7-та и 8-та кариатида има статуя на орел и отново ръцете им описват "V" - победа, завършен е още един цикъл на посвещение. Питагор предава особено значение на числото 7. Като сбор от 3 и 4, 7 означава свързване с божественото. Се-

дем е число на посветени, то олицетворява еволюцията, миналото през седем етапа на осъществяване.

Последната група от 3 кариатиди е поставена на североизточната стена на храма. Отново има разлика в навивките на спиралите и назъбването на фестоните, като на последната статуя спиралата на дрехата ѝ е почти развита, но фестоните ѝ са най-назъбени.

Интересно е, че тя е отделена от другите с колона. Ориентацията на тази група показва, че в този възраст и при тези посвещения жрицата е постигнала хармония, чистота на познанието и се е превърнала в символ на святостта на живота.

Знаем, че нищо изписано и поставено в древните храмове не е случайно. Затова е добре да помислиш, читателю, по зададената тема, преди да отсъдиш - презумпции!

Може да изглежда, че тези факти са извън темата, но аз смятам, че именно амазонки са поставили началото на жреческите ордени на жените в Тракия. Мисля, че точно те са **"земните щерки, съхранили Божественния ген"** и пазителките на Свещения Граал.

Амазонките знаели на каква благословия са носители телата им и са го кодирали в изкуството си. Сексът при тях е бил свещен акт на посвещение, освен за продължаване и съхраняване на рода. Най-вероятно те са търсените носителки на Алби-гените!

Факт е, че са били в родствени връзки с формиралите българския етнос скити, траки, савромати, масагети, гети... Има достатъчни писмени и материални доказателства за миграциите им съвместно с българите в Европа и Азия.

Свещарската гробницата е включена в Списъка на световното културно и природно наследство

Местоположението на Свещари, карта на Петко Йотов

ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ

инж. Васил КАНИСКОВ
чл.-кор. на МАИ към ООН

Прекалено дълго време двете медицини, народна и научна, вървят по различни пътища, при постоянно поддържана взаимна антипатия. В тази обстановка сами възникват въпросите:

кой или какво поддържа това противопоставяне, трябва ли да позволим това неестествено положение да продължава тогава, когато и двете медицини преследват една и съща цел - подобряване здравето на човечеството.

В настоящият момент на еволюционно развитие едва ли има поне един човешки индивид върху лицето на Земята, независимо от своя пол, цвят на кожата, политически и религиозни убеждения, който да няма един постоянен стремеж към живот без болести и болка, към здраве и щастие. Този стремеж е толкова естествен, колкото е естествено правото на живот за всеки един от нас, независимо към кое царство принадлежим.

В отговорите на по-горе поставените въпроси, които по никой начин на са зададени самоволно, тенденциозно и еднолично, трябва да потърсим един първоначален естествен Първоизточник. Този първоизточник, колкото и невероятно да прозвучи, е... **Българският народен календар!** Малцина са народите по лицето на земята, които могат да се похвалят със създаването, прилагането и съхраняването на Календар. И не само това - единици са народите, (да не кажа единствен е Българският народ - б.а.) които могат да се похвалят с толкова точен, изчерпателен и актуален като вечен Извор календар. Извор, от който с развитието на човечеството са произлезли всичките експериментални науки. Календарът отразява и философията на обществото, което го е създавало, а преди всичко и над всичко отразява и систематизира цялото НАРОДНО ТВОРЧЕСТВО. **Българската народна медицина е голяма част от народното творчество** с всичките ѝ, присъщи на него, качества:

1. Колективност и естествено безусловно участие на членовете на обществото при създаването на всяка една отделна част от народната медицина.

2. Практически, говоримо и писмено предаване от поколение на поколение на всичките съставки на народната медицина.

3. Непрекъснато развитие и усъвършенстване с допълване или отпадане на отделни съставки или части от практиката и теорията на народната медицина.

4. Бъдещ процес на постоянно двупосочно обогатяване на народната медицина и „официалната медицинска наука“.

Лесно се забелязва и установява взаимното обогатяване в литературата, музиката, архитектурата и т.н. - народното, личното и на-

учното творчество преливат едно в друго и си влияят, като си обменят сюжети, образи форми и изразни средства в двете посоки. Не така стои въпросът в двете медицини - има само първоначални данни за пряко или непряко **еднопосочно** преминаване на знания и опит от народната в официалната медицина. След определен къс период от време, когато трябва да се върне обратно опита и знанието от официалната медицина към народната - това просто не се случва. Майката, която до този ден е родила и кърмила детето, в един следващ ден става... **машеха. Кой е този, коя е тази сила, която отделя рожбата от родителите?** Отговорът на парещите въпроси може би ще получим скоро.

Да се върнем отново на народното творчество и неговата голяма част - народната медицина. Когато народното творчество е съвършено и се практикува многовековно, виждаме как цялостният организъм на обществото и всеки един негов член без изключение се развиват материално, духовно и здравословно и стигат големи висини. Народният календар, обичаите и всекидневните практики, свързвани в ежедневието на хората, копират хармоничната ритмика на небесните струпвания и космически тела - ето необходимите и достатъчни условия за живот без болести, за устойчивост, здраве и хармония. Хармония, която също създава и внедрява хармонична ритмика сред обществата и народи - ето още едни необходими и достатъчни условия за здраве и щастие за всичките народи и за всеки един индивид на човешкото общество. **Кой допусна да се наруши тази хармония? Кой подмени циклите и ритъма на годишното ежедневие в човешкия живот с нищо незначещи дати?**

Зараждането на народните лечебни средства, на народната медицина и лечителски практики се е извършвало с установяването на човешкия род върху лицето на земята. Народната медицина, похватите и практиките в нея се развиват и множат заедно с развитието и израстването на човешкия род. Тук е мястото да вметна, че българският народ е достатъчно древен народ с достатъчно точен календар и на него му се пада честта да има една от най-древните и ефикасни медицини - Българската народна медицина.

Ще цитирам АКАДЕМИК (проф. д-р - по официални документи, но за автора на тези редове е с висока научна академична степен - б.а.) Стефан Тодоров, отговорен редактор на епохалния труд „Българска народна медицина. Природолечение и природосъобразен живот“ на Народния лечител Петър Димков:

„Схващанията за съдържанието на понятието народна медицина, респ. на нейния обем, са много различни. От една страна, има лекари, които схващат народната медицина в много тесни граници - само като лечение. Схващанията на тази група лекари за широтата на границите на народната медицина са също различни. Едни я разбират само като билколече-

ние, други включват и физиолечение, а трети като комплексно лечение с физиолечение, билколечение, диетолечение и психолечение. Повечето от тази група напълно изключват всички психични реакции и включват в народната медицина само соматичните (телесни) промени, като забравят тезиса на И. П. Павлов за взаимовръзването на соматичното и психичното. В този ред на мисли, някои разбират като медицински фолклор само билколечението и отхвърлят различните народни схващания и становища за развитието на болестите, за оздравяването от тях и за предпазването, като твърдят, че те понякога са наивни и примитивни. А нима народните пословици и гатанки не са понякога наивни и примитивни, без никога да мисли да отрича техния фолклорен характер.

От друга страна, немалка група лекари, научни работници и **народни лечители** схващат народната медицина значително по-широко. Преди всички с пълно право те виждат в нея два дяла: **лечение и профилактика (предпазване)**. Самото лечение те също схващат широко, с включване на четирите гореспоменати групи (физиолечение, билколечение, диетолечение и психолечение - б.а.) методи на лечение. Тази група (лекари, научни работници и **народни лечители** - б.а.) не разкъсва и взаимната връзка между соматичното и психичното, като в лечението те включват, както казахме и психолечението, а в профилактиката - психопрофилактиката.“

Каква е действителността днес, 15-20 години след демократични промени и преобразуване в медицинската практика на Р България? - Пълна скръб! Българската народна медицина и истинските лечителските практики на Лекарите, Научните работници и Народните лечители са погребани! Здравето е превърнато в СТОКА и е предоставено на въздействието от търговските закони в една неэффективна световна пазарна икономика, в която не се разбира кое какво управлява - но в крайна сметка важна е печалбата. И пак питам: **Кой допусна здравето да се превърне в стока? Кой извлича печалба от тази стока и колко голяма е тя?** Всеки може да си отговори сам!

Друг повод за написването на тази книжка е **едно мнение**, което се прокрадва официално и неофициално на книжния пазар и сред група личности. Това мнение се опитва да утвърждава постановката, че двете медицини - народна и официална се **различават**

коренно една от друга. И едва ли не, са се хванали за гушите в последна смъртна хватка.

Има втора група личности, които пък прокарват **една теза** относно методите и целта в двете медицини. Двете медицини, народна и официална, казват те, изобщо не си съперничат или пречат, защото методите и целите им са **насочени в противоположни посоки**.

Ще ми бъде по-леко на душата, ако спомена и третата група личности, които изобщо не си правят труда да приемат, че съществува или **поне е съществувала** Българска народна медицина. Със същата лекота, те може би не признават и съществуването на сегашната официална медицина.

Има и друго диференциране на понятието медицина - традиционна и нетрадиционна. Като към традиционната медицина се причисляват всичките научни съвременни и осъвременени методи на лечение, а към нетрадиционната се причисляват всичките други методи, нямащи научни обяснения в момента. Разбира се диференцирането продължава и в посока по националност - Китайска, Източна, Западна и т.н.; начини на лекуване - енергийно, лекарствено, оперативно, иглобождане, и т.н. Съществува разделение дори в приемането на лекарства по количества - медицинска хомеопати и медицинска алопати. Като сложим и диференцирането по специалности, органи, системи и по-тесни специализации, получаваме една пъстра панаирджийска картинка. Можем да сложим и по-ярки цветове към начините за лекуване на хората, понечим ли да включим в тях и Църквата с нейните Чудодейства. В тази шарена обстановка, понякога на човек му се иска да остане насаме, да изпадне в проsvетление или в място, от което да се огледа и избере най-удачното за себе си и своето здраве. Останалият насаме човек не може да не му се е доискало, поне веднъж, да се добере до Извора и същността на нещата.

Чест прави на Българския гений и неговата Майка - Българския народ, че са съхранили девствено чист за днешни и бъдещи дни Извора на Знанието. Знание, което прехвърля тесните националните граници и става общочовешко и общодостъпно за всеки жаден.

Дълбок поклон пред Исполнинския Божествен Дух на Учителя Петър Дънов - Беинса Дуно, чрез когото Бог възлюби наново българския народ, а през него и човешкия род на Земята.

Учителя живя в плът и кръв сред българите и изнесе наново Божественото Знание в беседа, лекции, разговори, музика и движения (Паневритмия).

Една пълна шепа от това Божествено Знание е Духовната медицина, за която по една или друга причина притежаваме Ключа. Нека го използваме!

Благодарности към Ели Виденова - Хорн, Пепа Канискова, Стефан Калайджиев

БИЛКИТЕ В БЪЛГАРИЯ, ЕВРОПА И ПО СВЕТА

инж. Васил КАНИСКОВ - лечител, билкар

Авторът за себе си

С. Лозица, община Никопол, е родното ми място.

Най-ярките ми спомени от детството са свързани с моята баба Веселина и съседката баба Златана, които притежаваха лечителски способности. След толкова години разбирам, че любовта си към природата, лечебните билки и лечителското изкуство дължа на тези две мъдри жени.

На 14-годишна възраст, като ученик в гр. Плевен, започнах да „виждам“ аурата на хората. Баба ми разкри, че това не е болестно състояние, а способност и най-вече - дар от Бога.

Към 21-годишната си възраст вече можех да наблюдавам аурата на органите и системите във физическото тяло. Едновременно с това „виждах“ и енергийните тела на растенията, животните и минералите. По това време започнах да следвам задочно във ВМЕИ - гр. Габрово, специалност машинно инженерство. Завърших ВМЕИ. Специализирах микропроцесорни системи, което ми помогна и в лечителското изкуство.

Започвах да различавам заболелите органи и системи в човешкото тяло, да откривам безпогрешно същите проблеми при растенията и животните. Минералите - за мое учудване, се оказаха по-висок клас „разумни“ същества, със своя строга специфика.

Продължих научните си търсения в научното направление електронизация. Там установих противоречие между моето разбиране за нещата и явленията в природата, и това на сегашната официална наука.

Вече на Христова възраст, свободно можех да въздействам върху заболелите органи и системи, да направлявам енергийните потоци в тях до пълен синхрон и резонанс. Даваше ми се възможност да имам усета как да продължи този енергиен синхрон на здравето тяло с последващо билколечение.

Бях изправен пред кръстопът в избора си. Избрах Свободната Наука за Природата и явленията и лечителското изкуство като нейна приложна дисциплина. Едва ли за някого е тайна, че тази т.нар. от мен Свободна Наука всъщност е Новото Учение, преподадено в България от една Високо измерима Божествена Същност - Беинса Дуно.

В духовното ми развитие и израстване особено място заема Учителят Петър Дънов. Беседите, лекциите, песните и паневритмията са условие, почва и Извор, от които черпя с пълни ше-

пи никога несвършващите се Любов, Мъдрост и Истина.

Живея в непосредствена близост до Природата, вегетарианец съм. Това ми дава възможност свободно да общувам с фините енергийни съставки от телата на човешкото същество и енергийните полета на Вселената. След дългогодишна работа в тази област от човешкото познание - доскоро „забранена зона“, по естествен начин натрупах опит и знания. В това направление много ми помогна и помага съхраненото и отпечатано знание на една от най-ярките фигури в Българското лечителско изкуство от Българската Народна Медицина - Българският Народен Лечител Петър Димков.

Научните ми търсения са отразени в научни статии в нашия и чуждестранния печат.

Притежавам сертификат N17/06.06.2002 г. от Българската национална асоциация „Феномен“ за „био-резонансни методи при диагностика и лечение“. С диплом N01-2848 от 19.06.2003 г. съм член-кореспондент на Международната академия по информатизация към ООН. Участвам в работата на Федерацията на природолечителите към КТ „Подкрепа“, като член на Изпълнителния съвет. Продължавам научните си търсения и разработки в новооткрития в България Национален институт по ултрасензорна медиаторика и феноменология (НИУМФ).

В края на 1999 г. излезе от печат книгата ми „Духовните учения и българите“ - плод на многогодишни усилия и търсене на научните истини. В нея си поставих основната задача да прехвърля мостове между необятната Духовна наука и сегашното научно познание, за да може сегашната наука да се обогати и тръгне напред и нагоре.

Втората книга „Духовното лечение и българите“, излезе от печат през 2003 г. и трябваше да направи една „ненаучна“ дисекция на съвре-

менното научно познание в областта на медицината. Същевременно и да внесе в лоното на сегашната медицина нови познания, почерпени от Извора на необятното Духовно учение. В следващата книга „Болезни на дихателната система и тяхното лечение“, том 1, която излезе от печат през пролетта на 2004 г., показвах как могат да се съчетаят разумно съвременното лечение, народната медицина и енергийното лечение, поставяйки основата на една нова медицина - Духовната. Дано Бог ми даде сили да продължа със следващите токове.

Сегашната книга „Билките в България, Европа, по света и тяхното приложение“ е само малка част от един многогодишен теоретичен и практически труд. Материалът в него има за цел да запознае един по-широк, европейски кръг от читатели с билките и традициите на билколечението в България. Да свърже народите от европейските страни с българския народ на основата на единното познание за билките. Все пак, когато влизаме в Европейския дом, трябва нещо да занесем като подарък.

Книгата е част от един по-обширен материал за билките в България, Европа, по света и тяхното използване.

Поводът за представянето пред читателите на този многогодишен практически изпитан труд е предстоящото присъединяване на България към страните от Европейското семейство. По скромното мнение на автора ние трябва и можем да влезем в това семейство с наши дарове. Защото съвсем не е без значение как отиваш при някого - с дар или чакаш на теб да ти дадат подаяние.

Благодарение на Божията милост, България и хората, живеещи по българските земи, са отрупани от Божията благодат с минерални извори, реки, планини, море, равнини, уникална природа и най-вече билки - нека споделим това богатство с другите народи.

Явно, както в миналото, така и сега, ние сме призвани от една върховна повеля да оказваме помощ на страдащите, да станем и бъдем Лечебниците на Европа, а също не и на целия свят.

Авторът не скрива своята увереност, че всички заинтересовани лица и държавни институции в България и европейските страни, ще му окажат съдействие при довършване и отпечатване на целия материал, неговия превод, разпространение и практическо прилагане.

Да бъдат благословени усилията, малки и големи, на всеки, който помогне на човека до него.

България - София
Декември 2004 г.

Отдавна научните среди с факти и документи са доказали пряката връзка на детските имунизации с драстичното повишаване на случаите на множество нелечими болести.

Тошко ТОДОРОВ

Внезапна детска смъртност се проявява след ваксинации срещу дифтерит, тетанус и коклюш.

Противококлюшната ваксина провокира хипогликемия, директно разрушава клетките на Лангерхансовите острови и предизвиква захарен диабет.

Ваксината МГР - морбили, паротит (заушка), рубеола, както и срещу хепатит В, предизвикват така наречения ювенилен диабет (I тип), при който се налага поставяне на инсулин за цял живот.

След ваксинацията на децата срещу коклюш (магарешка кашлица) се появява и едно ново заболяване у децата, характерно с трайно увреждане на мозъка и нервната система - аутизъм, при което детето се затваря в свой собствен свят, става неконтактно и изостава в умственото си развитие.

Коктейлът от детски ваксини е причина за над 22 патологични неврологични състояния - от проблеми с вниманието, до епилепсия и

ФАТАЛНИТЕ ЗАБЛУДИ

енцефалит. Аутопсии на деца, развили енцефалит след ваксинация, показват разрушаване на миелиновите структури в мозъчния ствол и гръбначния мозък.

Тежките увреждания и нелечимите болести се проявяват след определен инкубационен период от няколко седмици до 1-2 години след

ваксинациите, което дава възможност да се оспорва и отрича връзката им от радетелите на масовите имунизации. Силно оспорвана, но лесно доказуема е пряката връзка на уврежданията на централната нервна система след ваксинации и непрекъснатото развиващата се детска престъпност и пристрастяването към наркотични и токсични вещества.

Има обаче бързо проявяващи се реакции, които няма как да бъдат скрити или отредени, защото се проявяват още в деня на ваксинацията и те са следните: повръщане, висока температура, разстройството, разширяване на венците, извиване на гръбнака назад, нарушение ритъма на съня, жестоки нечовешки главоболия, водещи до издуване на фонтанелите на децата, схванатост във врата, сънуване на кошмари, силно учестено дишане, апнея (моментно спиране на дишането), цианоза (посиняване), гърчове, припадъци, загуба на координация, силно заекване, невъзможност за преглъщане, лицева парализа, параплегия (едностранна пареза) и квадриплегия (двуст-

ранна пареза), вяли парализи, отпуснатост, дислексия, глухота, слепота и внезапна смърт.

През 1982 г. Уилям Торч, директор на Катедрата по детска неврология към университета в Невада, представя изследване, свързващо ваксинацията от ДТК със синдрома на детската смъртност. Според него от децата, починали вследствие на ваксиниране с ДТК, 6,5% са починали до 12-ия час след ваксинацията, 13% - до 24-ия час, 26% - до 3-ия ден, 37%, 61% и 70% съответно в периода от 1 до 3 седмици след слагане на инжекцията.

София,
Център за квантова медицина
GSM: 0877075805
02/ 846 48 10

Квантовата медицина - медицината, която лекува причините, а не последствията.

Христо МАДЖАРОВ

Предвид важността на първата беседа на Петър Дънов за по-добро разбиране на темата, ще я дам в резюме:

ЖИТНОТО ЗЪРНО

"...ако ли умре, принася много плод." Йоан, 12:24

Житното зърно е емблема на човешката душа. Ако можехте да разгърнете листа на Житното Зърно, да проследите неговата история, щяхте да разберете историята на човешката душа. Както Житното зърно пада в земята и умира, както то пониква, израства и дава семе, така е и с човешката душа. Може би за вас Житното зърно да представлява нещо много скромно, нещо, което няма никаква цена. **Обаче в него има сила, дух на самоотричане, с която сила то храни себе си и другите.** И когато седнете на трапезата, не мислите никак за него, **не знаете каква радост то внася във вас, какви мисли ви носи.** Не знаете неговия произход. Хората не го ценят, кокошките също... Но то е една велика загадка в света.

Какво се крие в това Житно зърно? То е емблема на Живота. Българската буква Ж съответства напълно на житното зърно: долу две крачета, корени, горе две клончета.

Когато го посеем, то ни показва накъде трябва да се стремим - към Онзи, от когото сме излезли - към Бога; че за да се стремим към Бога, трябва да се разклоним, да зацъфтим, да вържем храна за света, т.е. **"да се жертват за своите ближни, както аз правя"**. Христос говори: **"Аз съм Живият хляб, слязъл от Небето"**.

Истината не облича празнична премяна, а най-скромна дреха. Затова Христос се яви между еврейския народ в проста форма. По тази причина хората не могат да проумеят Истината. Такива са законите на този свят.

Като посеят Житното зърно в земята, какво бихте казали вие на негово място?

"Свърши се с нас, изчезна нашият Живот!"

Но Житното зърно има повече вяра от нас. Когато е погребано в почвата, то гние и сплува, но щом Слънчевите лъчи се появят, казва си:

"Няма да умра, ще възкръсна и ще принеса плод."

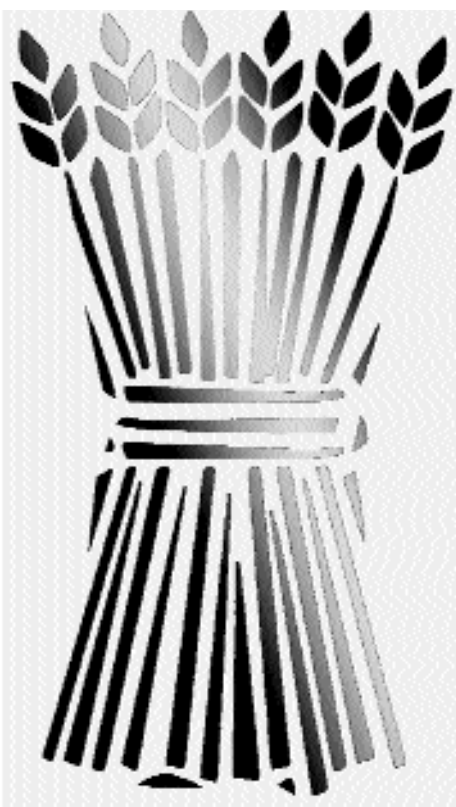
В него се заражда енергия, то се стреми към Слънцето. Завързва, узрява. Но хората вземат сърп и го изрязват.

Неговите страдания не свършват тук: след като го ожънат, стягат го в снопи, бодват го с вили и го мятат в колата, носят го на гумното и го слагат едно връз друго на големи като планини купи. След това прекарват над него коне и дикани.

Какво бихте помислили вие, ако бяхте на негово място? Като минат диканята и копитата на коня над житото, събират го и го слагат в хамбара.

Но мъките му и тук не свършват: пресяват го, слагат го в чували и хайде на воденицата, под два теж-

ЖИТЕН БЛАГОСЛОВ

худ. Хр. Коларов

ки камъка, да го търкат и смажат съвсем. Вие бихте казали:

"И това било живот и свят, които Господ е създал!"

Но Житното зърно има велико търпение. Изваждат го от воденицата на брашно, донасят го в къщи, но пак не го оставят на мира: пресява го жената със сито, туря му квас и замесва хляб. На негово място, вие ще кажете:

"Нашите страдания се свършиха вече!"

Не! Като втаса хлябът - хайде в печта; като го вадят, виждаме хубави самуни. На негово място ще кажете:

"Най-сетне нашите страдания се свършиха!"

Но след малко почват да чупят тия самуни и да ядат. Житното зърно влиза в стомаха, образуват се сокове, те отиват в нашия мозък, и какво става? **В ума се образуват велики мисли, в сърцето - нови желания.**

Житното зърно носи дреха, която облича чувствата, то тече в перото на писатели и поети, в лъка на цигуларя...

Ето това дава Житното зърно. И ако то не беше преминало този процес, не бихме видели тия хубави неща, защото то ни дава сили да гледаме и да виждаме.

Христос казва: **"Аз съм жив хляб."** А за да бъде човек жив, трябва да бъде в общение със своята среда, да помага и да му помагат. Както житното зърно е минало този процес, и ние трябва да се жертваме така. И жертвата не е толкова тежка.

Христос казва, че ако Житното зърно, паднало на земята, не умре, остава само на този свят. Самоти-ята е най-тежкото страдание за човека. Страданията произлизат от това, че хората искат да живеят сами за себе си. Злото се ражда от желание да бъдем сами и да станем център на света. Можем да бъдем щастливи, само когато живеем за Господа. Обяснение на това намираме и в самата природа. Слънцето изгрява за всички, защото всички обича; то е внимателно към всички същества и затова всички отправят очи към него. От там иде тази енергия, която възкръсва и въздига. Както то озарява света, така и ние трябва да пръскаме светлина и просвещение...

Трябва да използваме всички бла-

га, които ни дава днешният ден, за добро... Всяко нещастие ще ви донесе благословение, всяка мъчнотия ще разкрие за вас нов хоризонт.

Това можете да проверите и затова не трябва да се безпокоите за бедите, които ви се случват.

Някои ме питат какво ще стане с България. Не мислим разумно върху законите, които регулират Живота, а търсим виновните. Кой е виновен? Виновен е индивидуалният живот на човека.

Когато човек иска да стане цар на хората, той е виновен. И онзи, който иска да свали един цар, и той е виновен. Не казвам, че човек не трябва да желае да стане цар, но кому? На себе си, на своя ум, на своето сърце, на своята воля. Как са вашите поданици - вашите мисли, чувства и желания, подчинили ли сте ги, турили ли сте ред и порядък в себе си?

Вие първи дайте образец на света! Какъв ще бъде аз, когато се обръщам към хората и казвам: "Не крадете!", а сам крада, казвам: "Не лъжете!", а сам лъжа?

"Какво ще стане с България?"

Аз ви питам: Какво ще стане с вас?

Дяволът е взел всичката ви собственост, продал ви е дори кожата, а питате за България. България - това сте вие!

Трябва да се молите, да ви помогне Бог да изпъдите този неканен гост от вас, да запазите своята собственост - своя ум и своето сърце. Дяволът е виновен за тия страдания.

Но не трябва да му се сърдите. Аз го похвалявам само в едно - че е много работлив, не се обезсърчава; ако го изпъдите от едната врата, влиза през другата, ако не сполучи по един начин, търси друг, трети, четвърти... Ето една отлична и насърчителна негова черта. Господ казва:

"Вземете пример от него; той е учител на хората, учи ги и ще научи всинца; като ви лъже, лъже, най-сетне вие ще кажете: "Научихме лъжите ти, не можеш ни лъга вече!"

За да обичаме Бога, трябва да сме готови да се жертваме, както Той се жертва за нас. Вие казвате: **"Господи, дай това, което ни трябва!" "Дай, дай, дай!"** - такъв зов се носи по целия свят.

Не ни трябва богатства, а ония основни неща, които пра-

вят живота добър. Ние сме изоставили развитието на своето сърце и трябва да се върнем - да развием и облагородим сърцето си. Злото не се гнезди в ума, а в сърцето. Всеки трябва да попита своето сърце какво желае. То се е покварило по наша вина; ние сме го карали много пъти като слугините да лъже, да мисли зло и т.н. Господ казва в Писанието:

"Сине мой, дай ми сърцето си!"

Той вижда грешките на хората и иска да Му отворим сърцето си. "Как?" Така, както отваряме прозореца, да влезе светлина в стаята.

В сърце, в което е влязъл Бог, дявол не влиза.

"Аз съм Жив хляб и който Ме яде, ще има живот вечен".

За да разберем думите Христо-ви, трябва да очистим зрението, да очистим ума си. Нашият ум е едно прекрасно оръдие, когато знаем как да го употребяваме; но той е и много опасно оръжие, когато не умеем да си служим с него.

Който иска да люби, ще опита най-големи страдания. Който не е страдал, не може да изпита... Любавта... **Когато се изправи личността, ще се изправят нейните деца, а когато се изправят те, ще се изправят и техните ближни, и целият свят сам по себе си.** Каквото е квасът, такова ще бъде и заквасеното. Този е принципът, който е положил Христос, и Той действа, за да се осъществи той...

Преобразуването трябва да стане в нашия ум, в нашето сърце, в нашата воля, и когато стане то, ще почувстваме, че имаме вътрешна сила.

Тогава ще дойдем в съприкосновение с напредналите същества... Учителите на човечеството. Те учат как да се живее и всинца трябва да се ръководим от тях.

Вашите желания в света са една сянка, вашите стремежи - също; ако искате да разберете същността, трябва да вървите по закона - от сърцето нагоре, към вашия ум, да мислите за Бога...

Разположението, което имате всеки ден, се дължи Нему. **Както Слънцето ни разполага добре всеки ден, когато изгрее, така и щастливите минути в живота се дължат на това вътрешно Слънце, Което ни е огряло.**

А когато почнете да страдате, казвайте:

"Още не съм минал през целия процес на Житното зърно".

И когато вашите мисли и вашето сърце се преобразят и станат прекрасни, тогава ще дойдете образа и подобие на Божие, тогава Бог ще ви възкреси, както Слънцето съживява посято-то житно зърно.

ОРФЕЙ И ЦВЕТЯТА

Докосване до книгата „Магическа ботаника“ от Орфей

Ентаз

Никола ГИГОВ

ОМАЙВАЙ, ОМАЙНИЧЕ

Бялото видение се повдигна и застоя над мене. Беше над пропастта, без да пада. И пак долавях всяка негова дума: - Омайничето е песен, която омайва. От моята песен цветята пееха, гората стихваше, птиците кацаха на раменете ми, облаците се доближаваха, зверовете кротко лягаха в нозете ми, хората се унасяха.

Цветето омайниче се яде и омайва и извътре. Ако се вложи в хляба и го изядеш - не може да помръднеш, а усецаш всичко. Човек може да полудее от него. Цъфти синьо, но има и оранжево.

Това цвете е певец край домове и друмища. И то е с 5 чашчелистчета. И то е подпечатано с Орфевия пентаграм.

Оранжевее от май до август. Родопското омайниче е повече оранжево, отколкото жълто. Цветето има на стеблото си пречупка, като кука, и до там листата му капят. Нагоре е като зиг-заг. Наричат го още Зайча стъпка. Това цвете е ясновидец като заека.

Но и омаята си има мяра. По-нагоре става опасно. Там любовта и завистта /където е куката на цветето/ се премерват. Горко ти, ако завистта надвие. Тогава си обречен - ще те разкъсат, както разкъсаха мен.

Аз подлудих вакханките с песните си и заплатих за това с живота си. Тамiris го ослепиха музите, а мене ме разкъсаха вакханките. Омайвах вакханките, но не споделях любовта им.

Завистта е по-отровна от отровата на змията. Тя е нелечима.

ЕЗИКЪТ НА МИРИЗМИТЕ

- Един поет написа, че има и „болезнени цветя“. Да, има. Има и отровни цветя. И чемериката е отровна, но от нея става лек.

Как да разчетем езика на миризмите? Той не може да се изкаже с думи. Но животните и птиците, които не разговарят с думи, познават билките, не кълват отровните билки, не ги пасат, а при болест сами намират лековитата билка, без да са ходили на училище. Те разчитат йероглифите, оставени по цветята. Копнежът и болката са първите белези, за да прочетеш тези знаци.

Миризмите се носят по въздуха като шлейфове. Те летят като мъглите, оставят своите следи и се топят във въздуха. Миризмата е знак за живот. Където има кислород има и миризма. Още не се е случила случката, а миризмата се е появила и предсказва събитието. Мъглата идва преди дъжда.

Прасковата учи на мълчание. Тя е портиерът на миризмите.

Кумаринът, лайката и ментата опияняват.

Липата, ябълката, лавандулата те загръщат с ефирен плащ.

Бъзовият цвят ти дава сила и успокоява.

Здравецът носи тръпчива възбуда, намагнитва те и спира кръвотечение.

Портокалът е слънчева милувка.

Розата е идваща любов, дивата ягода - самата любов, а младата върбова клонка има женски пръсти.

И какво е еньовската китка - мечта и загадка. Лятно ухание на бял и жълт равнец, трендафил и роза.

Но има и страшни миризми. Небето мирише на барут преди буря. /Вие измислихте барута - цветето на изстреблението/. Птиците я усещат. Гневът е тежък като олово, а вашата куршумена смърт е седем грама олово. **СТАНАХТЕ БОГОВЕ ПО СМЪРТ И НЕГРАМОТНИ ПО ЛЮБОВ.** Научихте се да лъжете - гласът се познава, че лъже, защото е като намазан с олио. Точи се гладко и сладко, ала е лъжа. Уста мазна, но празна. Ревността и завистта са като бурята и градушката - имат свой цвят и мирис. Завистта има бозов цвят и тежък мирис. При любов лицето поаленява, при страх - побледнява, а при завист става бозово. Лесно се разпознава. И по нищо друго не може да разпознаеш завистта.

Най-много миризми има жената. Тази плетка е с чудни бодове - жената плете плетката, а мъжът изрича „Обичам те“. Плетката е с лунен лъч, а после на слънчев лъч е люлката на детето.

Има и подтискащи миризми. Всичко желязно /желязото го открихте вие/, всичко желязно мори душата. Скарайте се с цветята. Отпращате ги в „Червената книга“.

Лудото биле има виолетово око - око на бурята. Татулът ни дарява с халюцинации, чемериката задържа пулса, минзухарът ни приспива, а от мака се унасяме задълго.

Бebetата най-силно усещат миризмата на майка си. Възрастните имат притъпени сетива. Един мамин парцал от блузката, допрян до нослето на бебето, е като мамината пазва и мамината ръка.

Пълното мълчи, полупразното говори, а празното кънти.

Вземи борина и мащерка, мушни ги под възглавницата и ще имаш цветни и крилати сънища. Колко много сте се отдалечили от природата! И жестоко страдате.

БАЙКУШЕВАТА МУРА

Екатерина Стаева, Велинград

Ако ви предстои ваканция или годишна отпуска, не се чудете много. Може да я прекарате с приятни изживявания из всички кътчета на красивата ни Родина.

Едно от тях е град Банско. Той се намира на теснолинейната ж.п. линия Септември - Добринище, току в подножието на северен Пирин. Град богат на културно-исторически забележителности.

Но ние сме тръгнали да се порадваме на Пирин планина, затуй излизаме от Банско и, въпреки че има асфалтен път, тръгваме пеша по планинската пътека. Тя е цялата потънала в зеленина и ухае на билки. Слънцето тук-там се прокрадва между върховете на боровете. И така, омаяни от чистия въздух и аромата на тревите и билките, стигаме до хижа „Бъндерица“. Тя е разположена на левия бряг на река Бъндерица и в източното подножие на връх Вихрен. Пункт е от Европейски маршрут. Продължаваме по-нататък, защото в планината няма умора. Очите искат да видят всичко. Стигаме до огромно дърво. Ха, какво е това? Гледаме и почти не вярваме. Как е израснало толкова голямо? Ветрове и бури не го ли прекършиха? Как се нарича? Навярно това е Байкушевата мур. Да, така е. Тя е на повече от 1300 години. Висока е 24 метра, диаметърът ѝ е 2,30 метра, а обиколката ѝ е около 8 метра. Ням свидетел на цялата наша история.

Позамаяни от видяното, след 5-6 минути сме в хижа „Вихрен“. Тя се намира между върховете Вихрен и Тодорка, на левия бряг на река Бъндерица, на 1950 надморска височина. Има паркинг и е пункт от Европейски маршрут. Тук трябва да пренощуваме и да си починем. А да знаете как сладко се спи в планината! Чистият планински въздух те омайва, омайва и неусетно потъваш в царството на сънищата.

Ободрени, сутринта рано ставаме и потегляме напред. Стигаме езерото Окото. Наистина едно огромно око ни примамва да поседнем покрай него и да закусим. Но не би! Въпреки че е месец юли, децата затреперват от студ. Решаваме да продължим. Тук вече няма гора, дървета и след малко слънцето вече започва да ни стопля с ласкавите си лъчи. А някой да е казал, че планината без гора не е красива? Не! Няма такова нещо! Красива е и то много. В далечината под Тодорин връх се сивее Тодорината порта. Минаваме през нея и що да видим - още две огромни очи. Това са езерата Очите на Тодорка. Легендата разказва, че когато турците харесали хубавата мома Тодорка, тя побягнала към върха и се хвърлила от него. Очите ѝ паднали и се превърнали в две красиви езера. И до днес те напомнят за непреклонният дух на Тодорка и на целия ни народ. По надолу е Василашкият циркус. Около езерата се зеленее полянки с тучна тревица. По тях кротко пасат овцете, а чановете им весело похлопват и ни се струва, че пеят най-веселата си песен. И тогаз не може човек да не си спомни стиха:

„Овчар засвирил,
стада заблели,
по всички храсти
пилци запели.“

Пък тогаз запяваме и ние. Не може човек в планината да не запее. Очите като фотограф заснемат всичко красиво, сърцето прелива от радост, устата сама се отваря и песента като птичка излита от нея.

Така неусетно стигаме до водослива на реките Валявишка, Стражишка и Василашка. А там, между вековна борова гора, е проснала снага хижа „Демяница“. Преспиваме в нея и сутринта тръгваме отново, но не напред, а обратно. Искаме още един път да минем край живия паметник - Байкушевата мур.

Връх Вихрен - 2914 м

Хижа Вихрен

Здравейте,

Всички вие - настоящи и бъдещи творци на прекрасни реалности!

С голяма радост и любов искам да споделя с вас част от моите стихове, вдъхновени от идеите на Анастасия! Вярвам, че те ще ви донесат любов и светлина!

Ще се радвам да видя стиховете си във вашия прекрасен вестник! Мисля, че би било хубаво, ако се помести и глава „Запознанства“, където може да срещаме съмишленици на идеите за прекрасна България, а защо не и възможност за среща на бъдещ партньор за изграждане на Родово имение.

Вярвам, че освен това и много хора, прочели книгите на Владимир Мегре, рисуват картини и аз много бих се радвала да видя творения, вдъхновени от светлината, на страниците на вестника.

С обич: Бианка Генова, Русе

ЗЕМЯ

ТЕОДОРА ТОДОРОВА

ЗЕМЯТА МОЖЕ ДА МЪДРУВА,
ЖЕЛАНИЯТА ТВОИ ЩЕ КУПУВА.
ЗЕМЯТА ТРЯБВА ДА ПРОЩАВА,
УСЕЩА СИЛНАТА ДЪРЖАВА.
ЗЕМЯ ПРЕЧИСТЕНА, ГОРЕЩА,
СЪЗДАВАЙ ЗЕМНА, ЧИСТА

СРЕЩА!

ЗЕМЯ СВЕЩЕНА И МИТИЧНА,
ЗАЗИЖДАЙ ВОЛЯТА КАРМИЧНА!

ВЪЗКРЪСВАНЕ

Екатерина ПЕЙЧЕВА

Не вярвам в тази предопределеност,
която иска да сме паднали на колене,
щом Божия искра в сърцето носим,
щом на Небесния Отец сме синове.

Защо от хората трохи да просим,
когато сме наследници на вечността
и Царството на Любовта
вратите си пред нас разтваря?

Настъпват нови времена...

Печатът каинов безкрайно ли ще носим
или пък, осъзнали своята вина,
във старата си кожа ще умрем,
за да възкръснем в звездните простори
на новата си бъднина?

УСМИХВАЙ СЕ

Бианка ГЕНОВА

Усмивай се -
каквото и да става!
Усмивай се,
където и да си!
Усмивай се,
тъй истинска и млада,
усмивай се такава...

Аз искам да те помня все така -
усмихната и горда, тъй красива,
склонила рамо, близка в радостта,
щастлива, дръзка самодива!

Усмивай се безкрайно и
незайно,
усмивай се с отворени очи!
Усмивай се загадъчно, потайно,
усмивай се така, че да личи!

Аз искам да те виждам все така,
усмихната, игрива, закачлива,
препускаща щастливо в
младостта,
където всичко е красиво!

Усмивай се,
без повод и причина!
Усмивай се,
за „Добър ден!“
Ти знай, че тайната да си щастлива
разкрита е за мен!

Аз моля, само се усмивай -
за нищо не мисли!
Денят е приказен, омаен,
усмихнеш ли се ти!

РОЖДЕН ДЕН

**Екатерина СТАЕВА,
Велинград**

Обичам вечер да слушам
песента на шурците.
Обичам вечер да гледам
Луната, звездите.

Обичам с книга в ръка
да заспивам,
обичам и теб да разлиствам,
мой вестник любим.

Ти носиш име знамение,
зовеш се "Родово имение",
вече година те има
и много други надмина.

Честит да бъде твой ден!
За радост наша си роден.
Да бъдеш и пребъдеш
ти наше бдение,
вестник "Родово имение"!

ЛЮБИЧИЦИ

ЙОРДАНКА ДЖЕЛЕПОВА

ЗАСПАЛИ ЧУВСТВА БУДЯТ В МЕН
ЗАБРАВЕНИ НАРОДНИ ДУМИ,
ИЗПЕТИ ВЪВ СТАР РЕФРЕН,
КОЙТО В СРЕДНОЩНИ СЪНИЩА МЕ БУДИ.

ЕДНА ОТ ТЯХ, ЛЮБИЧИЦЕ, СИ ТИ,
КОЯТО ДНЕС РАЗПАЛВА В МЕН ТЪГА,
НО АЗ ТЕ МОЛЯ, МОЛЯ ТЕ, ПРОСТИ,
ЧЕ ТЕ ОСТАВИХ В СТАРАТА ЛЕХА.

ЛЮБИЧИЦИ, ВИЙ ДАР ОТ БОГОВЕТЕ,
КАКВО СЕ КРИЕ В ТАЙНИЯ ВИ ЗОВ,
ВЪВ АРОМАТА И ВЪВ ЦВЕТОВЕТЕ,
ВЪВ ИМЕТО, НАШЕПВАЩО ЛЮБОВ?

ДАЛИ ХУДОЖНИК С ЧЕТКА ЩЕ РАЗКРИЕ
БОГАТСТВОТО НА РОДНИЯ ЕЗИК,
ИЛИ ПОЕТ НЕВОЛНО ЩЕ ОТКРИЕ
ВЪВ БАГРИТЕ БОЖЕСТВЕН ЗНАК ВЕЛИК?

ИЗЛОЖБА НА САША ТОДОРОВА

**„...и тръгнаха по златната спирала,
вървим нагоре към звездите,
а идваме отново на Земята
с рояка дивен на мечтите...“**

Саша ТОДОРОВА

На 03.10.2006 г. в арткафето на ул. Елемаг 30 /зад Руското посолство / се събраха множество хора при откриването на уникална изложба. Картини, стихове и песни се преплитаха в единно усещане, за да разкрият дълбочината на човешката душа и устрема ѝ към всемира. В центъра на всичко това бе Саша Тодорова.

В следващия брой Емилия Бахарова ще разкаже за Саша, а дотогава всеки може да се наслади на въздействащото ѝ творчество - изложбата продължава до 30.10.2006 г.

ТЪЖАТА НА ЗЕМЯТА

Кървав спор

НАД ПОЛЕТО ДНЕС СЕ НОСИ
ТЪНКА ЕСЕННА МЪГЛА
И МЪГЛЯВИТЕ ВЪПРОСИ
ВЪВ ЗЕМЯТА ВПИВА ТЯ.

ГДЕ СТЕ ДНЕС, ОРАЧИ ВОЛНИ?
ГДЕ СТЕ РОХКАВИ БРАЗДИ?
СТЪПКИТЕ ВИ НЕУМОРНИ
КОЙ С ЛЮБОВ ЩЕ ПРОДЪЛЖИ?

"АХ, КАКВО ПРОТИВНО ВРЕМЕ!" -
СТЕНЕ ТЪНКАТА МЪГЛА.
"БРЕМЕТО МИ КОЙ ЩЕ ВЗЕМЕ?" -
ПИТА ПЛОДНАТА ЗЕМЯ.

НЯМА ОТГОВОР В ПРОСТОРА.
СТЕНАТ ЕСЕННИ МЪГЛИ.
ГРЕШКИТЕ НА ГРЕШНИ ХОРА
ВРЕМЕТО ЩЕ ПРЕМЪЛЧИ...

Адриан МИНЧЕВ

Кървав спор.
Убит войник.
В държавата терор.
Защита от кого да чакаш?
И пак вдовица,
и пак подлец,
и пак беда.
Докога?
Дали ще дойде ден
да могат майките
с молба за нас
да спят спокойно?
Убит войник
не във битка
и само Бог ще каже
по чия вина.
Кървав спор.
Убит войник.
В държавата терор.
Защита от кого да чакаш?

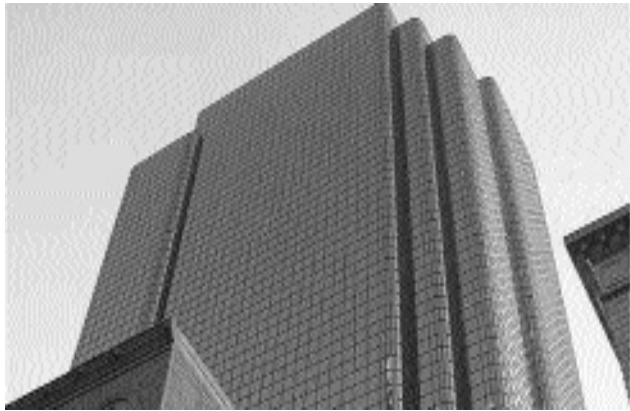
Черна овца

Аз не живея по шаблон
и не така кат всички, не така.
Друго ям и друго пия,
на алкохола враг съм.
Не търся лесното в живота,
за лекари забравих.
Но не съжалявам, не тъжа
за минали години.
О! На приятелите гласовете
чувам:
"Чудак! Какъв чудак!
Ще те пратим във музей,
ти си фанатик, маниак."
Не станах роб на зли привички
и горд съм от това,
и само поглед болен на другар
навява в мен тъга.

През целия си живот Хайцман водеше, както се казва, здравословен начин на живот: не пиеше, не пушеше, спазваше здравословни диети, ежедневно се занимаваше в тренировъчната зала. Но през последните шест месеца той престана да я посещава. Половин година бе на легло в една от просторните си спални, натъпкани с ултрамодерна медицинска апаратура. В съседната стая на смени денонощно дежуряха лекари. Но Джон Хайцман нямаше доверие на съвременната медицинска наука. Не считаше за нужно даже да разговаря с лекарите. Само понякога удостоиваше с кратки отговори един професор по психология. Хайцман не се интересуваше дори как се казват лекарите, включително и споменатия професор, но за себе си отбелязваше, че той е най-искрен и честен. Професорът говореше много, но често изказваше не само тясно медицински твърдения, а и разсъждения с желание да открие причините за заболяването. Един ден той дойде някак си развълнуван и още от прага заприказва:

- Аз мислих за вашето състояние тази нощ и през цялата сутрин. Имам чувството, че ще разгадай причината за вашето заболяване. Като се отстрани причината, може да се говори за бързо оздравяване. Ах, простете, господин Хайцман, забравих даже да ви кажа, „добър ден“. Малко се увлякох със своите съображения...

Милиардерът не отговори на поздрава на професора, не се обърна към него, но той постъпваше така с всеки лекар. Даже понякога даваше знак на влезлия лекар с леко мръдване на китката и всички знаеха, че това значи: „Махай се“.

Но този път не даде такъв знак на професора и затова той развълнувано продължи своите разсъждения:

- Аз не съм съгласен с колегите за необходимостта да ви се присадят черен дроб, бъбреци и сърце. Да, сега тези органи не функционират достатъчно ефективно. Така е. Слаби са. Това е факт. Но присадените органи също няма да действат достатъчно ефективно. Причината за тяхната неефективност се крие във вашата дълбока депресия. Точно така, в депресията. Изчетох историята на медицинските наблюдения над вас няколко пъти и ми се струва, че направих много сериозно откритие. Вашият лекуващ лекар е записвал всичко най-подробно. Той всеки път е отбелязвал вашето психическо състояние. Работата на вашите вътрешни органи се е влошавала всеки път, когато сте изпадали в депресивно състояние. Тъй-тъй... състояние... **Сега, главният въпрос: дали сривът в работата на вътрешните органи предизвиква депресия; или обратното, депресията предизвиква срив в работата на органите на целия организъм? Аз съм убеден! Абсолютно убеден съм, че първопричината е депресията.** Тъй-тъй. Вашата изключително дълбока депресия! Състоянието, когато човек престава да се стреми към някаква цел, когато губи интерес към това, което става наоколо и не вижда смисъл в живота. Тогава мозъкът почва да дава вяли и не съвсем настойчиви команди, а на определено ниво на депресията той въобще престава да дава команди - и тогава настъпва смъртта.

И така, първопричината е депресията; а както да бъде ликвидирана напълно - съвременната медицина не знае. Затова се обърнах към

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ

АНАСТАСИЯ МИЛИАРДЕРЪТ

народната. И сега съм убеден: причината за вашата дълбока депресия е урочасване. Тъй-тъй. Още поточно: вас са ви урочасали и аз съм готов да докажа това с множество факти.

На милиардера му се прииска да махне с ръка на доктора да изчезва. Той хич не обичаше тия днешни гадатели-езотерици, обещаващи да премахнат магия, урочасване, да сложат защита - той ги считаше за дребни гешетари и мошеници. Явно тоя професор, поради безсилието на съвременната медицина, се е хлъзнал към категорията на така наречените „народни лечители“. Но милиардерът така и не успя да махне с ръка. Професорът го изпревари с нов поток от думи, които възбудиха в него нещо като интерес. Затова и не направи жеста „Хайде, въл“.

Професорът млькна за няколко секунди, гледайки без да мигне въпросната ръка на неподвижния човек - и като се увери, че може да продължи, заговори бързо:

- Хората гледат един на друг различно: с безразличие, с любов, с омраза, със завист, със страх, с уважение. Но не е най-важен външният израз на очите. Външното може да бъде най-обикновена маска - като фалшивата усмивка на келнера или продавача. Важни са истинските отношения, истинските чувства на човека към другия. **Колкото повече положителна емоция отправят хората към един или друг човек, толкова повече положителна енергия се съсредоточава в него. И обратно: ако в обкръжението на човека преобладават отрицателни емоции, насочени към него, в него се концентрира негативното, разрушителното. Простолудието нарича това нещо „урочасване“ - знахарите развиват дейността си на базата на това явление.** Не всички сред тях са шарлатани. Цялата работа е в това, че човекът, получил твърде много отрицателна енергия, е способен и сам да я неутрализира; или - с други думи - да я уравни. Знахарят, казвайки на човека, че с някакви действия е премахнал урочасването му, помага да повярва, че е очистен. Ако човекът вярва на знахаря, наистина сам уравнивсява в себе си положителното и отрицателното. Ако не вярва, това няма да се случи. Вие не вярвате на знахарите - следователно, те няма да ви помогнат. Това обаче не означава, че във вас няма прекалено много отрицателна, разрушителна за организма ви енергия. Защо отрицателна? Ами затова, че на човек във вашето положение всички околни могат да гледат само със завист, при това - тя не е „благородна“. Могат да гледат на вас и с омраза - или, по-точно, да се отнасят към вас така. Това са ония, които сте уволнили, или на които не сте повишили заплатата. Мнозина, които усещат вашето могъщество, се отнасят към вас със страх. Както виждате - всичко това е отрицателна енергия. **В неин противовес е нужна положителна.** Нея могат да я дадат членовете на семейството, роднините. Но вашите жени са ви предали, нямате деца и приятели, с роднините не общувате. Около вас няма източници на положителна енергия. **Положителна енергия - и то в достатъчно количество - човек може да си произвежда и сам. Но за да стане това, той трябва да има заветна цел-мечта, чието поетапно постигане да предизвиква положителни емоции.** Вие сте постигнали много и затова като че ли сега нямате такава мечта-цел.

А това е много важно: да имаме цел - и стре-

меж да я постигнем. Аз съм анализирал физическото и психическото състояние на много бизнесмени от различни нива. Човек, замесил тесто и изпекъл банички, след като ги продаде се радва, че може да се сдобие с нужната му стока - и мечтае да развие или собственик на доходен концерт също се стреми да развива бизнеса си, да увеличава доходите си, но често е с по-малък ентузиазъм от продавача или от един баничар. Парадоксално, но факт: с по-малък ентузиазъм, защото за него вече има значително по-малко примамливи блага, отколкото за продавача на банички. Повечето постижения на цивилизацията за него не са блага, а ежедневие. Ако на относително небогатия човек му се отвори възможност да си купи автомобил, то покупката ще предизвика в него чувство на удовлетворение и даже възторг. Относително богатият няма да се радва на супермодерната кола - за него това е дреболия. Парадоксално, но факт: богатите хора имат по-малко поводи за радост, отколкото по-малко богатите. Наистина, има още един фактор, носещ удовлетворение: победата над конкурента. Но вие, господин Хайцман, като че ли нямате и конкуренти... По тази причина, върху вас действат изключително отрицателни енергии, при това - много...

Забравих още да кажа, че натрупаните отрицателни енергии могат да бъдат победени само от една, но силна, много силна енергия. Наричат я „Енергията на любовта“. Това става, когато сте влюбен или когато някой ви обича. Но, за съжаление, вие нямате жена, а и вие май вече не се интересувате от жени. При вашата възраст и състояние - като че ли и няма да се интересувате повече.

Има много потвърждения за направените от мен заключения. **Съпоставих статистическите данни за продължителността на живота на богатите хора - на големите политици и президенти през последните сто години. Изводът се оказва крайно убедителен. Продължителността на живота на силните на деня е по-малка, в сравнение с тази на простолудието, а често и много по-малка.**

Наистина, парадоксално - но фактът си е факт. Президентите и милионерите, макар и под постоянно медицинско наблюдение, имащи възможност да ползват най-съвременните технически средства и лекарства, да се хранят с изключително качествена храна, боледуват и умират като другите. **Тези факти потвърждават тезата ми, че отрицателната енергия на обкръжението има колосална сила и затова никаква - дори и най-ултрамодерната - медицина, не може да ѝ се противопостави.**

И какво излиза? Че положението е безизходно? О, не, има изход! Макар и на пръв поглед нищожен, единствен - но все пак има. Има. Спомените! Уважаеми Джон Хайцман, моля ви се, опитайте се да си припомните вашия живот поетапно. Онези етапи, които са ви донесли приятни преживявания.

И най-важното. Ако сте дали някому сериозни обещания и не сте ги изпълнили - помъчете се, ако е възможно, да ги изпълните. Моля ви: заради себе си, заради науката, поне два-три дни направете усилия да си припомните нещо хубаво. Уредите фиксира работата на много ваши органи. Ежеминутно ги фиксират. Ако почнете да правите това, за което ви моля, и ако уредите почнат да показват положителни резултати, шансът за изцеление се е появил... Ще се е появил... Аз непременно ще го открия! А може би вие ще го откриете. Или той сам... Животът... ще го открие... - Професорът млькна и пак почна да гледа към ръката на неподвижния човек. И наистина, след секунда характерният жест накара професора да си тръгне.

Владимир МЕГРЕ
„НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ - I част“

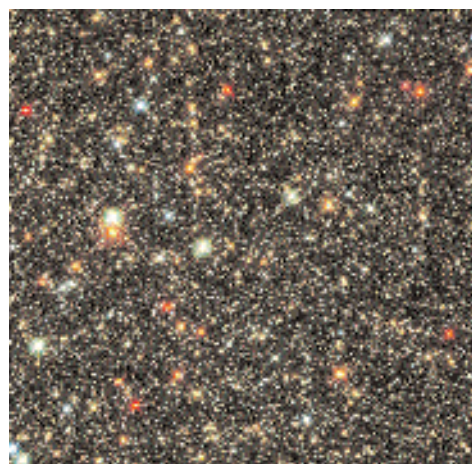
(Продължение от миналия брой)

Владимир Ажажа

Днес официалната ни наука изхожда от това, че материята била първоначална. И целият научен апарат е насочен към изследването именно на тази „първична“ субстанция. Цялата експериментална мощ на съвременната наука е насочена към материята: ние я разкъсваме, пилим, разтопяваме, разваряваме, бомбардираме в ускорители и всичко това - за да стигнем до причините на светоустройството, да стигнем до Истината.

Научното ни мислене и всичките ни научни методи са насочени към работа с материята, тоест със следствието. Колкото и точни да са експериментите, измерванията и изчисленията, които извършваме, каквито и усилия да полагаме в сферата на нашата наука, ние ги полагаме спрямо следствията. И естествено като резултат получаваме само следствия. Всички истини, получени от нашата наука, са относителни. Днес тя твърди, че едно нещо е истина, утре експериментално се получават нови резултати (факти) и то вече не е истина. Отново се разработват теории, които определят нови истини и така до безкрайност. По принцип нашето материалистично мислене не може да ни отведе при истината. Но тя си съществува, независимо от това дали ние знаем за нея или не. Изучавайки следствието (материята), съвременната наука отговаря на въпроса „как?“, но не е в състояние да отговори на въпроса „защо?“.

В началото на развитието на човечеството мисловната система е била една: мислене, насочено към истинно светоразбиране.

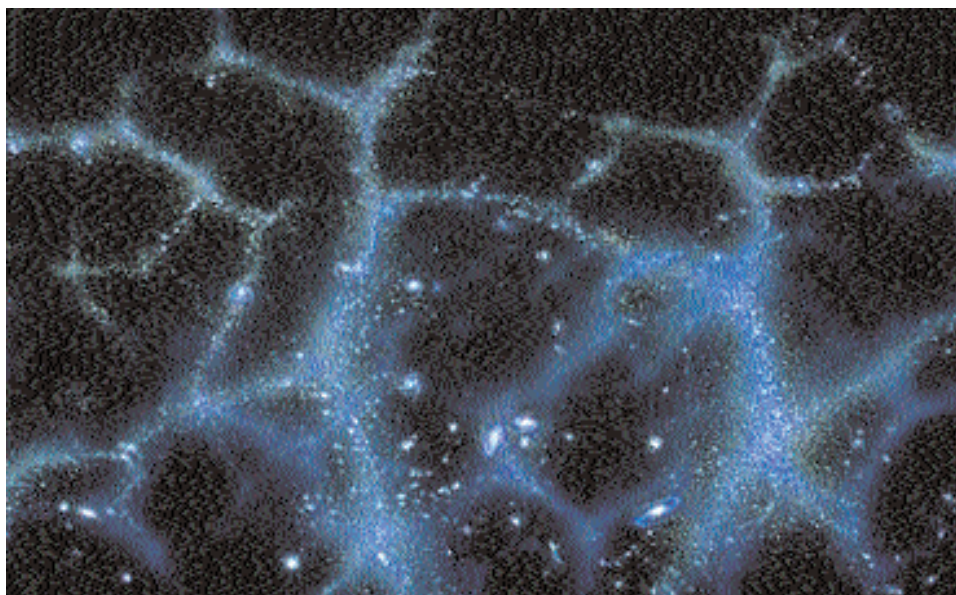

Поради това логическата и духовната съставляващи на процеса на мисленето са били неразривно свързани. По онова време не е имало разделение на религия, философия и наука. Това е била единна система за постигане на Истината на Светоустройството. Ето защо още преди пет хиляди години египетските жреци са били истински интегратори на знанията на човечеството от онова време. След като създава такава система на мислене, човечеството навлиза в ерата на Натрупване на знания. (Периодът от 4400 до 2200 г. пр. н. е.)

По-нататък системата за добирание до Истината се различава на логична и мистична (духовна). С това разчленение е свързано началото на ерата на Загуба на знанието. (Периодът от 2200 г. пр. н. е. до Рождество Христово.)

По-нататък разчленението се засилва - логичното и духовното мислене влизат в противоречие. Науката изцяло се базира на логичната система, религията - на духовната система на мислене, което води до антагонизъм между наука и религия. Следва началото на ерата на Войнстващото невежество на човечеството. (Периодът от Рождество

В началото бе словото

Христово до днешни дни.) Днес човечеството живее в завършващата фаза на Войнстващото невежество. В основата на интелекта на съвременния човек е заложено логическото мислене. За придобиване на познания той трябва да изучи десетки науки, да прочете стотици книги, изразходвайки огромни психически, физически и интелектуални сили, губейки десетки години от живота си, изразходвайки големи материални средства. А египетският жрец в качеството си на духовно високоразвит човек, който притежава способността за моментално озарение (което се извършва на информационно-енергетично ниво, но не и на физическо), е можел да получи за един миг много повече знания, отколкото един съвременен учен за цял живот. При това знанията човек ги получава в такъв обем и в такава яснота, че няма нито съмнения, нито потребност от някакви допълнителни обмисляния и физически експерименти.

Всички велики открития са били направени като акт на озарение на гениалните учени от нашата планета.

По силата на войнстващата бездуховност (войнстващото невежество) на съвременния човек Истината е скрита от нас от Вселенския Разум. Точно него още в древността човечеството е наричало Бог. Разбираемо е, че тази дума не се вписва много в речниковия запас на съвременния човек, но не става дума за наименования, а за същност. За вярващия това е Бог, за материалиста това е Вселенският Разум - Управляващото Ядро във Вселената. Благодарение на това, че ГО има, във Вселената съществува глобален ред. Тя се изгражда и развива в съответствие със законите на Мирозданието под постоянното управление на Вселенския Разум. В противен случай щеше да съществува хаос - безпорядък в началото на процеса и разрушение в края. Това, че в нощното небе ние виждаме хаотично пръснати звезди, а не подредена структура, също е следствие на пространственото положение на нашата планета

във Вселената. Нашата Галактика се намира в периферията на Вселената, а Слънчевата ни система - в периферията на Галактиката. Затова нито ъгълът на нашето полезрение, нито разрешаващата способност на окото и телескопите ни позволяват да разгледаме правилните шестоъгълници в нощното небе. Но това не означава, че ги няма. То свидетелства единствено за това, че наблюдателната астрономия също така се занимава не с друго, а със следствията.

В книгата на американския астрофизик Джоузеф Силк „Големият Взрив“ особено впечатление прави една голяма снимка на Вселената. Тя е използвана от астрономите като карта за изчисляване на Галактиките в струпванията по степента на светимост (бледост) на всяко петно върху снимката. **На нея много добре се вижда структурата на „пчелните пити“**, не е възможно да не бъде забелязана, макар че никой от изследователите не й обръща внимание. Този факт свидетелства за това, че светогледът на учения е определящ за резултатите (в изводите) на научната му работа.

Трябва да кажем няколко думи по повод на водещата съвременна теория за образуването на Вселената-Теорията за Големия Взрив. Във възникването на тази хипотеза няма нищо чудно. Ако отворите началото на книгата „Големият Взрив“, написана от професора по физика в Тексаския университет Д. Маша, ще намерите един абзац,

в който пише: „...поражда се потребност от книги, които биха дали отговор на въпроси, възникнали при опита на непосветените да схванат тази странна Вселена, в която ние сме се появили по случайност.“ А самият Джоузеф Силк пише в предисловието: „...десетки милиарди галактики, подобни на нашата, са разхвърляни из цялата видима Вселена.“ Тоест галактиките са разхвърляни хаотично из цялата Вселена и непрекъснато се отдалечават една от друга. Следователно това би могло да бъде предизвикано само от изначален Голем Взрив - това е основната логическа препратка към създаването на тази теория.

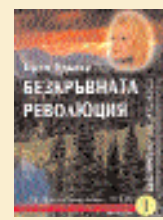
Вселената притежава глобално изградена информационно-енергетична структура на пчелни пити и продължава да ги съгражда по строго определен начин.

Допускането на възможността за създаване на глобален ред във Вселената чрез взрив е все едно да се допусне възможността за изработване на космически кораб посредством взрив на авиационен завод.

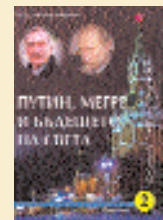
(Следва)

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар книгите на издателска къща „Новата цивилизация“ от поредицата „Библиотека Анастасия“

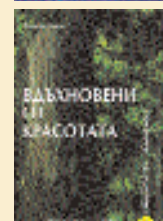
Книга 1
„БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ“ от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер

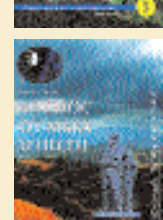
Книга 2
„ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА“ от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков

Книга 3
„ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА“ от Станислав Спасов - почитател на книгите на Владимир Мегре, доброволен сътрудник и публицист във вестник „Родово имение“

Книга 4
„КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН“ на известния поет и писател Никола Гигов, посветил живота и творчеството си на Родопите

Книга 5
„ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО“ - сборник статии на икономическа тематика, събрани и преведени от Владимир Богданов

Книга 6
„ИКОНОМИКА И ВЛАСТ НА МИНАЛОТО И БЪДЕЩЕТО“ от известния писател Виктор Медиков, председател на Академията за Родовите именения в Русия

Телефони за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail@rodimienie@yahoo.com

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Атанас Панчев

Проектант на главата и герба
художник
Христо Танев

Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:
Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Стефан Калайджиев
Константин Стамболиев
Красимир Нотев
Сергей Инджов

Адрес на редакцията:

1172 София
КВ. „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ N1
Хотел „Диана 1“
тел.: 02/962-16-85
962-16-86, 962-16-87
e-mail: rodimienie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org
ISSN-1312-7063

Издателска къща „Новата Цивилизация“ ЕООД - София
НВБ Банка „Биохим“ - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBG5F

Отдел разпространение:
088/869 33 59

Предпечатна подготовка и печат:
„Сладко солено XXI век“ ЕООД